

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211213996
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1211213996.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobcu: SAT spol. s r.o., so sídlom M. R. Štefánika 16, Martin, IČO: 30 228 077, proti žalovanému: Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, IČO: 00 166 260, o náhradu škody vo výške 6.306.747,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 16C/6/2011-765, zo dňa 17.2.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 16C/6/2011-765, zo dňa 17.2.2022, vo výroku II, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku III, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II, rozsudkom č.k. 16C/6/2011-765, zo dňa 17.2.2022 zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 1.866.253,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.825.873,- eur od 30.05.2008 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobou zo dňa 3.6.2011 sa žalobca voči žalovanému pôvodne domáhal zaplatenia náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Správy katastra Martin vo výške 3.068.969,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 2.825.873,- eur od 30.5.2008 do zaplatenia. Škoda pozostávala zo skutočnej škody vo výške 1.825.873,- eur, ušlého zisku vo výške 243.096,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- eur. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v priebehu konania viackrát zmenil žalobu, a to po kvantitatívnej i kvalitatívnej stránke, pričom naposledy sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 4.440.494,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 4.440.494,- eur od 2.6.2011 až do zaplatenia. Žalovaná suma vo výške 4.440.494,- eur pozostávala z ušlého zisku za obdobie od 12.9.1995 do 18.01.2021 v sume 3.417,442,- eur, ušlého zisku za obdobie od 19.1.2021 do 22.3.2021 (63 dní x 365,90 eur denný zisk) vo výške 23.052,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- eur. Súd prvej inštancie uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 23.6.2021 žalobca špecifikoval, akým nesprávnym úradným postupom a akými nezákonnými rozhodnutiami žalovaného mu bola spôsobená škoda, ktorej náhradu si v konaní uplatňuje (kvalitatívna zmena žaloby), a to konkrétne: nezákonný vklad zmluvy o zriadení záložného práva č. I. XXX/XX, nezákonný vklad kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX, nezákonný vklad kúpnej zmluvy č. I. XXX/XXXX, nezákonný postup spočívajúci v zápise plomby na list vlastníctva č. XXXX po tom, ako bol žalobca zapísaný na podklade rozsudku Okresného súdu Martin v konaní sp.zn. 5C/115/2004 ako vlastníak sporných nehnuteľností, nezákonný postup spočívajúci vo výmaze žalobcu z listu vlastníctva č.

XXXX dňa 29.05.2008 a zápis neplatnej kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX v prospech spoločnosti SUAR, s. r. o., nezákonný vklad kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX zo dňa 29.05.2008, nezákonný vklad kúpnej zmluvy č. I. XXXXX/XXXX zo dňa 05.08.2008, nezákonný vklad kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX zo dňa 15.10.2008, nezákonný zápis zo dňa 07.03.2013 na list vlastníctva č. XXXX - osvedčenie o priebehu vykonania dobrovoľnej dražby, nezákonný postup spočívajúci v nevyhovení žiadosti žalobcu o spätný zápis vlastníckeho práva na podklade rozhodnutia vydaného Okresným súdom Martin v konaní vedenom pod sp.zn. 21C/19/2008.

3.1. Súd prvej inštancie skutkovo konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné ani to, že dňa 20.01.2005 bola podpísaná kúpna zmluva medzi predávajúcim M-REAL, a.s., zastúpeným záložným veriteľom LEGURA, s.r.o., so sídlom Háľkova, Žilina, IČO: 31 730 752, a kupujúcim MISTA, s.r.o., so sídlom: Háľkova 3, Žilina, IČO: 36 403 776. Predmetom zmluvy boli sporné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX. Z tejto kúpnej zmluvy vyplýva, že predávajúci nadobudol sporné nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom prevodu podľa tejto zmluvy, na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Martin pod č. I. XXXX/XX, od pôvodného veriteľa S. G., M..N.. Podľa uvedenej kúpnej zmluvy mal predávajúci (M-REAL, a.s.) uhradiť kúpnu cenu pôvodnému záložnému veriteľovi v splátkach a pohľadávka pôvodného záložného veriteľa zostala zabezpečená záložným právom zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra Martin pod č. I. XXXX/XX-XXX/XX. Keďže predávajúci ako dlžník svoj záväzok z uvedenej kúpnej zmluvy riadne a včas veriteľovi nesplnil, pristúpil záložný veriteľ k výkonu záložného práva podľa čl. III. zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Na základe uzatvorenej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Martin pod č. I. XXX/XXXX, záložný veriteľ predal záloh priamym predajom touto zmluvou.

3.2. Ďalej súd prvej inštancie skutkovo uviedol, že dňa 13.5.2005 bola podpísaná zmluva o predaji časti podniku medzi predávajúcim - spoločnosťou MISTA, s.r.o. a kupujúcim - spoločnosťou SUAR, s.r.o., IČO: 36 429 252. Účelom tejto zmluvy bol predaj časti podniku predávajúceho, ktorý tvorí samostatná organizačná zložka podniku predávajúceho - odštepny závod, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Žilina v oddelení: Sro, vl. č.: XXXXX/L, s názvom MISTA, s.r.o., odštepny závod, so sídlom M.R. Štefánika 16, Martin, kupujúcemu. Vklad bol povolený pod č. I. XXXX/XXXX. Podľa čl. II. sa predávajúci zaviazal touto zmluvou previesť na kupujúceho vlastnícke právo ku všetkým nehnuteľným veciam, k iným právam a majetkovým hodnotám, ktoré slúžia na prevádzkovanie časti podniku, špecifikovanej v bode 1.1 tejto zmluvy. Podľa čl. II. bodu 2.2 sa zaviazal previesť na kupujúceho vlastnícke právo okrem iného k nehnuteľnostiam zapísaným Správou katastra S. pre katastrálne územie S. na liste vlastníctva č. XXXX podľa špecifikácie, ktorá tvorí prílohu č. 1 tejto zmluvy. Prílohu č. 1 k zmluve o predaji časti podniku tvorí výpis z listu vlastníctva č. XXXX Správy katastra S., pre k. ú. S., pričom prevádzanými nehnuteľnosťami sú práve sporné nehnuteľnosti. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo zapísané v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o. v celosti. Dňa 02.06.2008 bola podpísaná kúpna zmluva medzi predávajúcim - spoločnosťou SUAR, s.r.o. a kupujúcim - spoločnosťou ORAVA SPÓLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIA, so sídlom: Towarowa 6, 42-600 Tarnowskie Góry, Wojvodstvo Iłłskie, Poľsko, KRS: XXXXXXXXXX, REGON: XXXXXXXXXX. Predmetom tejto zmluvy boli sporné nehnuteľnosti. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. I. XXXX/XXXX dňa 5.8.2008.

3.3. Okresný súd Martin v konaní vedenom pod sp.zn. 5C/115/2004 v právnej veci sporových strán žalobcu SAT spol. s r.o. proti žalovanému M-REAL, a.s. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam rozsudkom č.k. 5C/115/04-80 zo dňa 7.9.2005 určil, že žalobca (spoločnosť SAT, spol. s.r.o.) je výlučným vlastníkom budovy so súp. č. XXXX na parc. č. XXX a pozemku parc. č. XXX, o výmere XXXX m² - zastavaná plocha v k. ú. S., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra v S.. V odôvodnení rozhodnutia Okresný súd Martin uviedol, že nespornou v konaní bola skutočnosť, že žalobca uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu (dom so súp. č. XXXX a zastavaný pozemok parc. č. XXX, o výmere XXXX m², vedené na liste vlastníctva č. XXXX), pričom predávajúceho zastupoval záložný veriteľ. Pretože kupujúci si nesplnil svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu v plnom rozsahu, žalobca listom zo dňa 1.6.2004 odstúpil od kúpnej zmluvy, a to s poukazom na poskytnutú primeranú lehotu na zaplatenie zmeškaných splátok do 15.8.2002. Po odstúpení od kúpnej zmluvy sa kúpna zmluva zrušila od počiatku, preto Okresný súd Martin určil, že vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi označeného konania dňa 12.9.1995, je žalobca.

3.4. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX bolo ku dňu 2.2.2005 v katastri nehnuteľností zapísané vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o. v celosti. Z rozhodnutia Správy katastra Martin zo dňa 29.5.2008 súd prvej inštancie zistil, že odo dňa 16.5.2005 sa viedlo pod č. I. XXXX/XXXX konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vo veci spoločnosti MISTA, s.r.o. a spoločnosti SUAR, s.r.o., a to k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX ako stavba súp. č. XXXX, postavená na pozemku parc. č. XXX, a pozemok parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoría, o výmere XXXX m², a to na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 1.5.2005, uzatvorenej medzi týmito účastníkmi konania (spoločnosť MISTA, s.r.o. a spoločnosť SUAR, s.r.o.). Právne účinky vkladu podľa zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 1.5.2005 nastali dňa 29.5.2008. Do povolenia vkladu bolo vkladové konanie č. I. XXXX/XXXX prerušené rozhodnutím Správy katastra Martin zo dňa 21.7.2005 do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, vedeného na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 10C/87/2005, ďalej rozhodnutím zo dňa 5.9.2005 do právoplatného skončenia konania o oprave chyby č. L. XXXX/XXXX v súvislosti s B. XXX/XXXX, ďalej rozhodnutím zo dňa 29.11.2005 podľa § 31a písm. a) katastrálneho zákona do právoplatného ukončenia konania o predbežnej otázke, ktorá má význam pre rozhodnutie o vklade, ktoré bolo rozhodnutím zo dňa 10.2.2006 zamietnuté podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona. Proti tomuto rozhodnutiu účastníci konania podali odvolanie. K dátumu 27.01.2006 vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam bolo zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra S. v prospech žalobcu.

3.5. Z rozsudku Okresného súdu Martin vo veci sp.zn. 18Cb/277/2007 zo dňa 26.11.2011 súd prvej inštancie zistil, že predmetom sporu bola neplatnosť kúpnych zmlúv na základe žaloby žalobcu (spoločnosti SAT spol. s r.o.) proti žalovaným spoločnostiam, a to spoločnosti LEGURA, s.r.o., spoločnosti MISTA, s.r.o., spoločnosti SUAR, s.r.o., spoločnosti M-REAL, a.s., spoločnosti ORAVA SPÓLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIA a spoločnosti NOVALIS, s.r.o. Okresný súd Martin po vykonanom dokazovaní určil, že všetky kúpne zmluvy o prevode nehnuteľností - budovy súp. č. XXXX, postavené na parc. č. XXX na ul. S. V. Š., a pozemku parc. č. XXX, o výmere XXXX m², zastavané plochy a nádvoría, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra S., k. ú. S. - sú neplatné. V odôvodnení rozsudku Okresný súd Martin okrem iného ustálil, že žalobu voči spoločnosti LEGURA, s.r.o. zamietol aj pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane tejto spoločnosti. Spoločnosť LEGURA, s.r.o. nebola predávajúcim ani kupujúcim v prípade kúpnej zmluvy zo dňa 20.1.2005 (I. XXX/XXXX), teda nebola nositeľom práv a povinností z tejto kúpnej zmluvy. Kúpnu zmluvou zo dňa 20.1.2005 bolo preukázané, že predávajúcim je spoločnosť M-Real, a.s. a kupujúcim spoločnosť MISTA, s.r.o., pričom za predávajúceho konala spoločnosť LEGURA, s.r.o. v postavení záložného veriteľa, a to v súvislosti s výkonom záložného práva podľa zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 18.02.1994, uzatvorenej medzi záložným veriteľom spoločnosťou S. G., M.N.. P.-S., IČO: 00 621 064 a záložcom - žalobcom. Podľa čl. III. bodu 4 zmluvy záložný veriteľ môže založenú nehnuteľnosť predat' na verejnej dražbe alebo priamym predajom za cenu, akú uzná záložný veriteľ za vhodnú. Zmluvu o zriadení záložného práva za žalobcu (ako záložcu) podpísal konateľ žalobcu F.. N. S.. Podľa čl. I. touto zmluvou sa zabezpečoval úver vo výške (v tom čase platnej mene) 15.000.000,- Sk, ktorý poskytol záložný veriteľ žalobcovi podľa úverovej zmluvy zo dňa 21.6.1993. Čerpanie úveru dlžníkom podľa tejto úverovej zmluvy nebolo sporné, s ohľadom na zhodné vyjadrenia účastníkov konania. Spornou medzi účastníkmi konania bola o. i. skutočnosť, či došlo k zániku pohľadávky veriteľa z tejto úverovej zmluvy voči dlžníkovi. Žalobca namietal, že jeho záväzok z úverovej zmluvy zanikol započítaním, keďže žalobcovi vznikla pohľadávka voči veriteľovi z tejto úverovej zmluvy titulom dlžného nájomného. Žalobca nepreukázal existenciu tvrdenej pohľadávky titulom nezaplateného nájmu vo výške 588.561,05 eur (17.730.990,- Sk) a titulom nezaplatených záloh za služby spojené s nájmom vo výške 120.361,15 eur (3.626.000,- Sk). Okresný súd Martin túto kúpnu zmluvu zo dňa 20.1.2005 vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 40 ods. 2 a § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj v zmysle § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka. Okrem toho tento súd zistil, že spoločnosť LEGURA, s.r.o., konajúca pri podpise kúpnej zmluvy zo dňa 20.01.2005 za predávajúceho M-REAL, a.s. v postavení záložného veriteľa, pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 21.06.1993 nadobudla od pôvodného veriteľa - spoločnosti S. G., M.N.. postúpením cez spoločnosť N. H. - P.Í. O. N. N. Q., K., M. N. W. Y. (U.) X., a to zmluvami o postúpení pohľadávok v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Táto skutočnosť bola dlžníkovi oznámená prehlásením pôvodného veriteľa - spoločnosťou S. G., M.N., a tiež prehlásením spoločnosti N. H. - P. O. zo dňa 11.06.2004, ktoré Okresný súd Martin vyhodnotil ako oznámenie postupcu dlžníkovi v zmysle § 526 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pri zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou S. G.,

M..N.. a spoločnosťou N. H., P. O. bola postupcom spoločnosť S. G., M..N.. a pri zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou N. H. - P. O. a spoločnosťou W. Y. (U.) X. bola postupcom spoločnosť N. H.. Následne došlo k oznámeniu postúpenia pohľadávky postupcom - spoločnosťou W. Y. (U.) X. dlžníkovi. Išlo o oznámenie o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy žalovanému v 1. rade - spoločnosti LEGURA, s.r.o. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Právami spojenými s pohľadávkami sú najmä práva vyplývajúce zo zabezpečenia záväzkov, v tomto prípade práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Platnosť zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.02.1994 namietol žalobca na súde z dôvodu, že za žalobcu v postavení záložcu podpísal zmluvu iba jeden konateľ, pričom za spoločnosť pri tomto právnom úkone mali konať dvaja konatelia spoločne. Z uvedeného dôvodu Okresný súd Martin zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon. Záložné právo podľa § 151b ods. 1 Obchodného zákonníka sa zriaďuje písomnou zmluvou. Pre platnosť písomne urobeného právneho úkonu sa vyžaduje, aby tento úkon bol podpísaný konajúcou osobou. Za záložcu boli oprávnení zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam podpísať k dátumu 18.02.1994 dvaja konatelia spoločne, a to F. S. P. a N. S.. To znamená, že záložca mohol konať iba spôsobom určeným v spoločenskej zmluve, ktorý vyplýval aj zo zápisu v obchodnom registri. Spôsob konania znamená určenie, ako kolektívny orgán, ktorý je tvorený niekoľkými konateľmi, prejavuje vôľu právnickej osoby navonok vo vzťahu k tretím osobám. Spôsob konania v mene spoločnosti pri viacerých konateľoch je upravený v § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka. Spôsob konania v mene spoločnosti teda znamená, či v mene spoločnosti je oprávnený konateľ každý jeden z viacerých samostatne, respektíve niektorí z konateľov spoločne, určení v spoločenskej zmluve. Spôsobom konania v mene spoločnosti sa prejavuje vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám. Nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti vedie k neplatnosti právneho úkonu, pretože vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám nebola prejavovaná zákonom predpokladaným spôsobom, t.j. určeným spôsobom konania v mene spoločnosti. Ak v zmysle úpravy spoločenskej zmluvy za spoločnosť konajú dvaja konatelia spoločne a právny úkon je urobený vo vzťahu k tretej osobe len jedným z dvoch konateľov, potom nebol dodržaný určený spôsob konania v mene spoločnosti. Vôľa spoločnosti nebola prejavovaná navonok určeným spôsobom konania, jedná sa o spôsob konania v rozpore s právnou úpravou podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, a preto je takýto právny úkon absolútne neplatným úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež je v rozpore aj s § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže nebola dodržaná písomná forma právneho úkonu, ktorú predpokladá uvedené zákonné ustanovenie. Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam ako absolútne neplatný právny úkon nemala za následok vznik záložného práva k sporným nehnuteľnostiam. Potom spoločnosť LEGURA, s.r.o. s postúpenou pohľadávkou nenadobudla právo s ňou spojené, vyplývajúce zo zabezpečenia postupovanej pohľadávky, a teda nebola záložným veriteľom zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.02.1994, a nebola oprávnená konať za predávajúceho - spoločnosť M-REAL, a.s. pri podpise kúpnej zmluvy zo dňa 20.01.2005 s kupujúcim - spoločnosťou MISTA, s.r.o. To znamená, že ani kúpna zmluva zo dňa 20.01.2005 nebola podpísaná konajúcou osobou - spoločnosťou M-REAL, a.s. ako predávajúcim, a teda, že nebola dodržaná písomná forma právneho úkonu. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností. Kúpna zmluva zo dňa 20.01.2005 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom (§ 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností, ktoré zákon s takýmto úkonom (ak je platný) spája. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od počiatku voči každému. Každý, kto má na tom naliehavý právny záujem, môže sa jej bez časového obmedzenia dovolávať súdnou i mimosúdnou cestou, toto právo sa nepremlčuje ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú. Súd musí na takúto neplatnosť prihliadať a musí vyvodzovať z absolútnej neplatnosti dôsledky aj bez návrhu, z úradnej povinnosti. Z uvedených dôvodov Okresný súd Martin vo veci vedenej pod sp.zn. 18Cb/277/2007 neprihliadol na námietky právneho zástupcu žalovaných v 1., 2., 3. a 6. rade, ktorí poukazovali na rozpor s dobrými mravmi v prípade namietania neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcom z dôvodu, že túto sám spôsobil. Rovnako Okresný súd Martin neprihliadol na obranu žalovaných v 1., 2., 3. a 6. rade v zmysle vyjadrenia ich právneho zástupcu, že došlo k vydržaniu záložného práva, a to z dôvodu, že záložné právo pre absolútnu neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva nikdy nevzniklo, preto nemohlo dôjsť k jeho vydržaniu - absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona, pôsobí od počiatku voči každému, právo domáhať sa absolútnej neplatnosti sa nepremlčuje ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú. Pokiaľ právny zástupca žalovaných v 1., 2., 3. a 6. rade namietol, že zmluva o zriadení záložného práva bola podpísaná

súčasne so zmluvou o úvere zo dňa 21.06.1993 a bola jej neoddeliteľnou súčasťou ako príloha, neboli podľa záveru Okresného súdu Martin produkované dôkazy preukazujúce, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy zo dňa 21.06.1993 (ako jej príloha) je súčasne zmluva o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam. Zmluvu o predaji časti podniku Okresný súd Martin v súlade s § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka posudzoval ako obchodno-závazkový vzťah (absolútny obchod). Podľa prílohy k tejto zmluve boli predmetom zmluvy sporné nehnuteľnosti. Predávajúcim bola spoločnosť MISTA, s.r.o. a kupujúcim bola spoločnosť SUAR, s.r.o. Vychádzajúc zo záveru o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 20.1.2005 potom spoločnosť MISTA, s.r.o. ako predávajúci pri zmluve o predaji časti podniku uvedené nehnuteľnosti neprevádzala na kupujúceho v postavení ich vlastníka. S ohľadom na charakter záväzkového vzťahu uzatvoreného medzi spoločnosťami MISTA, s.r.o. a SUAR, s.r.o. (zmluva o predaji podniku - absolútny obchod) bolo podľa názoru Okresného súdu Martin dôvodné aplikovať § 446 Obchodného zákonníka, pretože predávajúci pri uzatváraní tejto zmluvy nebol v postavení vlastníka vo vzťahu k prevádzaným nehnuteľnostiam. Z povahy zákonného ustanovenia § 446 Obchodného zákonníka vyplýva, že dobromyseľnosť sa u kupujúceho predpokladá, opak treba dokázať, a to v okamihu, keď mal nadobudnúť vlastnícke právo. Vlastnícke právo podľa § 483 ods. 3 Obchodného zákonníka mal kupujúci nadobudnúť vkladom do katastra nehnuteľnosti. Podľa rozhodnutia Správy katastra Martin zo dňa 21.07.2005 bolo nesporné, že Správa katastra Martin vo veci účastníkov konania spoločnosti MISTA, s.r.o. a spoločnosti SUAR, s.r.o., prerušila vkladové konanie č. I. XXXX/XXXX do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, konaného na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 10C/87/2005. Spoločnosť SUAR, s.r.o. v postavení kupujúceho zo zmluvy o predaji časti podniku toto rozhodnutie prevzala dňa 26.07.2005. Rozhodnutia Správy katastra Martin o prerušení vkladového konania č. I. XXXX/XXXX preukazujú, že počas celého vkladového konania kupujúci zo zmluvy o predaji časti podniku nebol dobromyseľný pri nadobúdaní vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, keďže mal vedomosť, že prebieha spor o určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam - súdne konanie vedené pod sp.zn. 10C/87/2005 na Okresnom súde Martin. Správa katastra Martin rozhodnutím zo dňa 29.11.2005 prerušila vkladové konanie z dôvodu, že bol Správe katastra predložený rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 5C/115/2004. Rozhodnutie spoločnosť SUAR, s.r.o. prevzala dňa 2.12.2005 a od 29.10.2007 bol žalovaný účastníkom konania. Preukázateľné účinky vkladu podľa zmluvy o predaji časti podniku nastali dňa 29.5.2008. S ohľadom na uvedené dospel Okresný súd Martin k záveru, že bola vyvrátená dobromyseľnosť spoločnosti SUAR, s.r.o. ako kupujúceho zo zmluvy o predaji časti podniku, ktorú uzatvoril s predávajúcim, ktorý nebol vlastníkom nehnuteľností pri podpise tejto zmluvy. Okresný súd Martin preto zmluvu o predaji časti podniku vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom (§ 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 483 ods. 3 a § 446 Občianskeho zákonníka), a to v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutiami Správy katastra Martin vydanými v rámci vkladového konania č. I. XXXX/XXXX, účastníkmi ktorého boli spoločnosť MISTA, s.r.o. a spoločnosť SUAR, s.r.o. ako aj vyššie uvedeným súdnym konaním bolo preukázané, že spoločnosť SUAR, s.r.o. v postavení kupujúceho zo zmluvy o predaji časti podniku nebola dobromyseľná v okamihu, keď mala vlastnícke právo nadobudnúť. Aj kúpnu zmluvu zo dňa 02.06.2008 medzi predávajúcim (spoločnosťou SUAR, s.r.o.) a kupujúcim (spoločnosť ORAVA SPÓLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIA) a kúpnu zmluvu zo dňa 15.10.2008 medzi predávajúcim (spoločnosť ORAVA SPÓLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOŚCIA) a kupujúcim (spoločnosť NOVALIS, s.r.o.) vyhodnotil Okresný súd Martin ako neplatné. Na základe podaných odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/277/2007-868 konal vo veci odvolací Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudkom sp.zn. 13Cob/185/2012 rozsudok Okresného súdu Martin potvrdil.

3.6. Z rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 8.12.2015 č.k. 21C/19/2008-1066 súd prvej inštancie zistil, že prevody sporných nehnuteľností pokračovali aj potom, ako ich vlastnila spoločnosť NOVALIS, s.r.o. Ďalším vlastníkom na základe dražby bola spoločnosť AVEC BUILDING, s.r.o. a následne na základe kúpnej zmluvy spoločnosť T-system, s.r.o. Uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 26.1.2015 č.k. 17Cb/131/2014-82 súd zakázal spoločnosti AVEC BUILDING, s.r.o. nakladať zo spornými nehnuteľnosťami, pričom spoločnosť T-system, s.r.o. nehnuteľnosti kúpila zmluvou zo dňa 11.11.2014 ešte predtým, ako zákaz nakladať s nehnuteľnosťami nadobudol právoplatnosť. Predmetom sporu bolo vydanie sporných nehnuteľností. Žalobcom bola spoločnosť SAT spol. s r.o. a žalovaným spoločnosť T-system, s.r.o., pričom žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2016 č.k. 9Co/209/2016-1143, ktorým napadnutý rozsudok Okresného súdu Martin potvrdil. Súd prvej inštancie z tohto rozhodnutia zistil aj to, že na majetok spoločnosti MISTA, s.r.o., ktorá bola účastníkom konania o neplatnosť kúpnych zmlúv vedenom na

Okresnom súde Martin pod sp.zn. 18Cb/277/2007, bol dňa 12.5.2012 vyhlásený konkurz. Tesne pred vyhlásením konkurzu, a to dňa 20.12.2011, však táto spoločnosť prevzala dlh od spoločnosti NOVALIS, s.r.o., ktorý mala táto spoločnosť voči Č., M..N.. na základe úverovej zmluvy. Za tento dlh spoločnosť NOVALIS, s.r.o. ručila spornými nehnuteľnosťami, ktoré boli zapísané na príslušnom liste vlastníctva na jej meno, a to vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi, t.j. spoločnosti Č., M..N.. (predtým F., M..N..). Úpadcovi, spoločnosti MISTA, s.r.o., vznikol na základe zmluvy o prevzatí dlhu od spoločnosti NOVALIS, s.r.o. záväzok vrátiť úver vo výške 169.858,- eur, pričom podľa § 79 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej ako "zákon o konkurze a reštrukturalizácii") správca konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Marián Ďurana zapísal sporné nehnuteľnosti, ktorých vlastníkom bola spoločnosť NOVALIS, s.r.o., do súpisu majetku tretích osôb zabezpečujúcich záväzok úpadcu. Pohľadávku na vrátenie úveru, ktorú od spoločnosti Č., M..N.. získala spoločnosť DEA FIN, s.r.o., si táto spoločnosť prihlásila u správcu konkurznej podstaty ako pohľadávku, ktorá bola v konečnom zozname pohľadávok zapísaná pod poradovým č. 3. Podľa § 79 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii majetok tretej osoby (sporné nehnuteľnosti, ktoré podľa evidencie nehnuteľnosti vlastnila spoločnosť NOVALIS, s.r.o., a ktoré na základe záložného práva zabezpečovali pohľadávku nového veriteľa DEA FIN, s.r.o.) môže správca konkurznej podstaty speňažiť podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pričom koná v mene tejto osoby (spoločnosti NOVALIS, s.r.o.). Doplňujúci súpis oddelenej konkurznej podstaty veriteľa DEA FIN, s.r.o. bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 167/2012, vydaný dňa 30.8.2012. Správca konkurznej podstaty spornú nehnuteľnosť speňažil na základe zmluvy o vykonaní dobrovoľnej dražby, ktorú uzatvoril so spoločnosťou DRAŽBY A AUKCIE, s.r.o., a to dňa 18.10.2012. Táto správcom konkurznej podstaty poverená spoločnosť (spoločnosť DRAŽBY A AUKCIE, s.r.o.) oznámila vykonanie dražby, a to v súlade so zákonom č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Oznámenie o dražbe obsahuje aj údaje listu vlastníctva o právach a záväzkoch viaznucich na predmete dražby, a to záložné právo č. XXXXXPLXXXX vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti F., M..N.. (neskôr Č., M..N..) č. I. XXXX/XX zo dňa 13.1.2009 a údaje v časti "poznámky" na liste vlastníctva, konkrétne rozšírenie žaloby sp.zn. 18Cb/277/2007 o vydanie veci a vydanie bezdôvodného obohatenia (spor o neplatnosť kúpnych zmlúv), návrh na začatie konania o vydanie veci vedený na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 21C/87/2009, predbežné opatrenie súdu o uložení povinnosti spoločnosti NOVALIS, s.r.o., aby nenakladal so spornými nehnuteľnosťami vo veci vedenej pod sp.zn. 18Cb/277/2007. Vykonaním dražby poverená dražobná spoločnosť zverejnila tieto údaje v súlade s § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. a Správu katastra v Martine požiadala o zapísanie poznámky na liste vlastníctva č. XXXX (navrhovateľ dražby JUDr. Marián Ďurana a vlastníci nehnuteľnosti, spoločnosť NOVALIS, s.r.o.). Spoločnosť SAT spol. s r.o. (žalobca) sa o vykonaní dražby nedozvedela, pretože na liste vlastníctva ako vlastníci zapísaná nebola. O priebehu dražby sporných nehnuteľností, ktorá sa konala dňa 18.11.2012, bola spísaná aj notárska zápisnica, a to notárkou JUDr. Ľubicou Jonekovou. Vydražiteľom spornej nehnuteľnosti sa stala spoločnosť AVEC BUILDING, s.r.o., zastúpená konateľom F.. V. N.. Okresný súd Martin dokazovaním zistil, že predmetné nehnuteľnosti (budova súp. č. XXXX, postavená na parc. č. XXX na ul. S.. V.. Š., S., a pozemok, parc. č. XXX, o výmere XXXX m², zastavané plochy a nádvoría, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra S., k. ú. S.) sa nachádzajú v centre Martina, budova bola postavená ako novostavba a bola skolaudovaná v decembri 1993. Vlastnícke právo v prospech žalobcu bolo zapísané v decembri 1993 Správou katastra Martin. K zmene z hľadiska zápisu došlo v roku 1995, keď kataster zapísal ako vlastníka nehnuteľnosti spoločnosť M-Real, a.s., pričom táto zmena vlastníctva, ako je uvedené vyššie, bola neplatná, keďže sa uskutočnila na základe absolútne neplatnej záložnej zmluvy zo dňa 18.2.1994. Okresný súd Martin zistil aj to, že Okresná prokuratúra podala dňa 22.08.2006 pod č. K. XXXX/XX protest proti rozhodnutiu Správy katastra Martin č. I. XXX/XXXX zo dňa 25.1.2005 o povolení vkladu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o. O proteste prokuratúry konal a rozhodoval Katastrálny úrad v Žiline, ktorý pod sp.zn. I.-XX/XXXX-X. (K.) dňa 18.05.2007 vydal rozhodnutie, ktorým protestu nevyhovel. Obsah vyššie uvedeného rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline nebolo možné verifikovať, respektíve porovnať s originálnymi spismi katastrálneho úradu, pretože súd síce vyzval žalovaného, aby predložil originálne doklady, respektíve spisy zo Správy katastra S. (napr. I. XXX/XXXX), tento však uvedené nesplnil, pričom súdu uviedol, že originálne listiny (resp. spis I. XXX/XXXX) sa nachádzajú v Centrálnom elektronickom registratúrnom stredisku v Liptovskom Mikuláši (CERS). CERS sa nachádza v budove, ktorú vlastní spoločnosť DUCHO, s.r.o., teda štátna dokumentácia rezortu katastra je v budove uložená len na základe nájomnej zmluvy. K uloženým originálnym spisom žalovaný, respektíve jeho zamestnanci nemajú prístup, a to pre prebiehajúce súdne konania na Okresnom súde Liptovský Mikuláš medzi vlastníkom budovy a nájomcom (teda žalovaným). Vzhľadom na uvedené žalovaný súdu založil do spisu len kópie niektorých dokladov (č. I. 357 až 379).

3.7. Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline zn. I.-XX/XXXX-X. (K.) zo dňa 18.5.2007 súd prvej inštancie zistil, že v odôvodnení daného protestu prokurátora sa uvádza, že rozhodnutím Správy katastra S. č. I. XXX/XXXX zo 25.1.2005 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bolo porušené ustanovenie § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, a to v súvislosti s ustanovením § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 ods. 1 a 4 Správneho poriadku. V proteste je tvrdené, že Správa katastra Martin sa pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva pod č. I. XXX/XXXX vyššie spomínanými ustanoveniami katastrálneho zákona, Občianskeho zákonníka a Správneho poriadku neriadila, keďže predmetný vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolila, a to aj napriek tomu, že z predloženého spisového materiálu Správy katastra Martin č. I. XXX/XX nie je možné preukázať, či sa Správa katastra Martin v predmetnej veci zaoberala aj dodržaním ustanovenia § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že záložný veriteľ môže predať záloh najskôr po uplynutí 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi, pokiaľ nedošlo k dohode podľa ustanovenia § 151m ods. 2 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona je správa katastra pri preskúmaní oprávnenia záložného veriteľa nakladať so zálohom povinná preukázateľne zistiť, kedy záložný veriteľ doručil oznámenie o začatí výkonu záložného práva záložcovi či dlžníkovi. V prípade, ak by záložný veriteľ predal záloh pred uplynutím 30-dňovej lehoty a nedošlo by k dohode podľa ustanovenia § 151m ods. 2 Občianskeho zákonníka, išlo by o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložený spisový materiál Správy katastra Martin č. I. XXX/XX prokurátorka v závere predmetného protestu uviedla, že správny orgán sa predmetnými skutočnosťami nezaoberal a pri rozhodovaní nevychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správa katastra Martin podanému protestu prokurátora nevyhovela a predložila ho spolu so spisovým materiálom Katastrálnemu úradu v Žiline ako svojmu nadriadenému orgánu na ďalšie konanie. Vo vyjadrení k danému protestu prokurátora, ktoré bolo spolu so spisovým materiálom predložené Katastrálnemu úradu v Žiline, správa katastra uviedla, že ku dňu doručenia predmetného protestu prokurátora na správu katastra boli a ešte stále sú na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. S., pred plombou vyznačenou na základe začatia konania o tomto proteste prokurátora, ktorý bol zaevidovaný v registri záznamov pod č. L. XXXX/XX, vyznačené plomby, a to plomba o zmene práva k nehnuteľnosti, vyznačená na základe doručenia návrhu na vklad vlastníckeho práva vyplývajúceho z kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou MISTA, s.r.o. (predávajúcim) a spoločnosťou SUAR, s.r.o. (kupujúcim), zaevidovanej pod č. I. XXXX/XX; ďalej bola vyznačená plomba o začatí konania o oprave chyby v katastrálnom operáte vedeného pod č. B. XXX/XX a napokon plomba o začatí konania o oprave chyby v katastrálnom operáte vedeného pod č. B. XX/XX. Všetky uvedené konania sa týkali otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli evidované na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. S., a podľa názoru správy katastra sa tieto konania museli ukončiť v poradí, v akom boli na liste vlastníctva č. XXXX vyznačené vyššie spomínané plomby, resp. o vrátení vlastníckeho práva na pôvodného vlastníka mohol rozhodnúť len príslušný okresný súd. Katastrálny úrad v Žiline listom č. I.-XX/XXXX (K.) zo dňa 06.11.2006 vyzval spoločnosť MISTA, s.r.o., spoločnosť LEGURA, s.r.o. a spoločnosť M-REAL, a.s., aby sa v prípade, že to považujú za potrebné, k predmetnému protestu prokurátora vyjadrili, a následne ustálil, že v danom prípade dňa 9.5.1994 bol na ešte bývalý Katastrálny úrad v Banskej Bystrici, Správu katastra Martin, doručený návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. S., konkrétne k pozemku parc. č. XXX, zastavaná plocha, o výmere XXXX m², a k stavbe so súpisným č. XXXX, postavenej na uvedenom pozemku parc. č. XXX, a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/X/XXX/XXXN/XX, uzatvorenej dňa 18.2.1994, podľa vtedy účinných ustanovení § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovení § 297 až § 299 Obchodného zákonníka. Vyššie uvedená zmluva o zriadení záložného práva č. XXX/X/XXX/XXXN/XX bola uzatvorená medzi spoločnosťou S. G., M..N.. P.Ý. S., pobočka Žilina, so sídlom Bottova č. 7, Žilina (v postavení záložného veriteľa), zastúpenou riaditeľom pobočky p. F. F. V., a spoločnosťou SAT, spol. s r.o. (v postavení záložcu), zastúpenou konateľom spoločnosti p. F. N. S.. V čl. III. ods. 4 predmetnej zmluvy o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam zo dňa 18.2.1994 je uvedené, že: "... K. O. J. N. L. L. W. L. Q. Ú. V. M. I., S. L. I. L. J. K. na I. O. M. K. K. za U., M. W. L. I. za I., J. I. za XX %. L. U. W. L. K. podľa K. Q. Í. J. (K.) I. Č. K.". V čl. III. ods. 5 sa uvádza, že: "I. Z. K. K. Í. W. L. M. O. na L. I. L. K. podľa Q.. X. M. XX O. I.. Ak L. I. I. Y. X. J. N. Q. N. L. I. Á. K. O., S. K. L. J. N. W. I. G. X". Vklad záložného práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v prospech záložného veriteľa - spoločnosti S. G., M..N.. P. S., pobočka Žilina, na základe vyššie uvedenej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.02.1994 bol povolený rozhodnutím ešte bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správy katastra S. č. I.

XXX/XXXX zo dňa 10.05.1994. Následne dňa 13.09.1995 bol na ešte bývalý Katastrálny úrad v Banskej Bystrici, Správa katastra Martin doručený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti MOBA REAL, a.s., so sídlom Slnčné nám. 3471, Žilina, a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.09.1995 medzi spoločnosťou SAT, spol. s r.o., zastúpenou záložným veriteľom - spoločnosťou S. G., M.N.. P. S., pobočka Žilina, zastúpenou na základe plnej moci Z.. I. V. M. Z.. S. E. z Komerčno-právnej kancelárie, so sídlom Republiky 34, Žilina, ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou MOBA REAL, a.s., so sídlom Slnčné nám. 3471, Žilina, zastúpenou predsedom predstavenstva spoločnosti Z.. K. V. a podpredsedom predstavenstva spoločnosti F. F. A., ako kupujúcim. Vyššie uvedenou kúpnu zmluvou zo dňa 12.9.1995 spoločnosť S. G., M.N.. P. S., pobočka Žilina (v postavení záložného veriteľa), zastúpená na základe plnej moci Z.. I. V. M. Z.. S. E., realizovala na základe zmluvy o zriadení záložného práva k sporným nehnuteľnostiam č. XXX/X/XXX/XXXN/XX zo dňa 18.2.1994 záložné právo, pretože spoločnosť SAT, spol. s r.o. ako záložný dlžník a zároveň záložca si riadne a včas nespĺnila svoj záväzok, ktorý jej vyplýval zo zmluvy o úvere č. XXX/X/XXXXXX/S/XX zo dňa 21.6.1993. Vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v prospech spoločnosti MOBA REAL, a.s., so sídlom Slnčné nám. 3471, Žilina, na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 12.09.1995 bol povolený rozhodnutím ešte bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správy katastra Martin č. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.9.1995. Dňa 20.1.2005 bol na Správu katastra Martin doručený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k sporným nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o., a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 20.1.2005 medzi spoločnosťou M-REAL, a.s. (predtým spoločnosť MOBA REAL, a.s.), zastúpenou záložným veriteľom - spoločnosťou LEGURA, s.r.o. (nadobúdateľ pohľadávky, ako aj zabezpečenia jej riadneho a včasného splnenia záložným právom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti UT TRADING (Cyprus) LIMITED, a tá na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od spoločnosti N. H. - P. O., Moravská Ostrava, ktorá bola právnym nástupcom spoločnosti S. G., M.N.. P. S., v likvidácii), zastúpenou konateľom spoločnosti F.. N. H., ako predávajúcim a obchodnou spoločnosťou MISTA, s.r.o., zastúpenou F.. K. N., ako kupujúcim. Predmetnou kúpnu zmluvou zo dňa 20.1.2005 spoločnosť LEGURA, s.r.o. ako záložný veriteľ (keďže spoločnosť M-REAL, a.s. si svoj záväzok vyplývajúci z vyššie spomínanej kúpnej zmluvy zo dňa 12.9.1995 a spočívajúci v úhrade kúpnej ceny pôvodnému záložnému veriteľovi v splátkach nespĺnila, pričom táto pohľadávka pôvodného záložného veriteľa zostala zabezpečená záložným právom zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. S., v časti U. pod č. I. XXXX/XX-XXX/XX) realizovala v zmysle vtedy účinných ustanovení § 151j až 151md Občianskeho zákonníka a v súlade s čl. III. zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/X/XXX/XXX/N/XX zo dňa 18.2.1994 priamym predajom záložné právo, ktoré vzniklo na základe uvedenej záložnej zmluvy zo dňa 18.2.1994, a to vkladom do katastra nehnuteľností na základe rozhodnutia ešte bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správy katastra S. č. I. XXX/XXXX zo dňa 10.5.1994. Rozhodnutím Správy katastra S. č. I. XXX/XXXX zo dňa 25.1.2005, právoplatným dňa 25.1.2005, bol vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v celosti povolený v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o., a to na základe vyššie spomínanej kúpnej zmluvy. K odôvodneniu protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Martin č. K. XXXX/XX-X zo dňa 22.8.2006, ktorý smeroval proti rozhodnutiu Správy katastra S. č. I. XXX/XXXX zo dňa 25.1.2005 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v prospech obchodnej spoločnosti MISTA, s.r.o. (teda, že správa katastra mala pred vydaním rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 20.1.2005 v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona skúmať, či záložný veriteľ predal záloh v súlade s § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka až po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty za predpokladu, že nedošlo k dohode podľa § 151m ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože inak ide o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka) Katastrálny úrad v Žiline uviedol, že sa stotožňuje s názorom spoločnosti LEGURA, s.r.o., vysloveným v jej vyjadrení k predmetnému protestu prokurátora: Ustanovenie § 879e Občianskeho zákonníka, ktoré bolo do Občianskeho zákonníka doplnené zákonom č. 523/2002 Z.z., účinným odo dňa 1.1.2003, upravuje nepravú spätnú pôsobnosť, resp. nepravú retroaktivitu ustanovení Občianskeho zákonníka. Jej podstata spočíva v tom, že zákon, v konkrétnom prípade Občiansky zákonník v znení zákona č. 526/2002 Z.z. účinného odo dňa 1.1.2003, ktorý bol v podstate rozsiahlou novelou ustanovení o záložnom práve, sa vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou, teda pred 1.1.2003 s tým, že vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.1.2003, sa posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. To znamená, že ustanovenie § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré je účinné až odo dňa 1.1.2003, nemožno späťne aplikovať na posúdenie vzniku nárokov z právneho

vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/X/XXXX/XXX/N/XX, uzavretej dňa 18.2.1994 medzi spoločnosťou S. G., M..N.. P. S., pobočka Žilina (v postavení záložného veriteľa), a spoločnosťou SAT, spol. s r.o. (v postavení záložcu) podľa v tom čase účinných ustanovení § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovení § 297 až § 299 Obchodného zákonníka. Z ustanovenia § 299 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení zákona č. 278/1993 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/X/XXXX/XXX/N/XX zo dňa 18.2.1994, ako aj v čase vzniku záložného práva vkladom do katastra nehnuteľností dňa 10.5.1994 vyplýva, že záložný veriteľ môže pri výkone svojho záložného práva prediť založenú nehnuteľnosť na verejnej dražbe, ak na tento zamýšľaný výkon záložného práva včas upozorní záložcu a dlžníka; ak to určuje zmluva, môže záložný veriteľ prediť záloh aj iným vhodným spôsobom. V čl. III. (ods. 5.) zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.2.1994 sa uvádza, že záložný veriteľ je povinný písomne upozorniť záložcu a dlžníka na zmyšľaný výkon záložného práva podľa ods. 4. aspoň 15 dní vopred. Ak záložný veriteľ v tejto lehote nedostane správu o splnení záväzku vrátane príslušného dokladu, môže prediť založenú nehnuteľnosť spôsobom uvedeným v bode 4, teda na verejnej dražbe alebo priamym predajom. Túto zmluvnými stranami dohodnutú 15-dňovú lehotu záložný veriteľ dodržal, keďže oznámenie o začatí výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.2.1994 prevzal dňa 5.1.2005 pán Z. P., člen predstavenstva spoločnosti M-REAL, a.s. Kúpna zmluva, ktorou bolo realizované záložné právo priamym predajom, bola uzavretá dňa 20.1.2005 a vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o. bol povolený až dňa 25.1.2005. Katastrálny úrad v Žiline sa protestom Okresnej prokuratúry Martin č. K. XXXX/XX-X zo dňa 22.8.2006 zaoberal aj z toho pohľadu, či vôbec mohlo dôjsť k platnému uzavretiu danej kúpnej zmluvy zo dňa 20.1.2005, pretože ňou bolo realizované záložné právo evidované v katastri nehnuteľností na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.2.1994, ktoré už raz realizované bolo. K jeho výkonu, realizácii priamym predajom, došlo už kúpnu zmluvou zo dňa 12.9.1995, pričom výkon záložného práva je jedným zo spôsobov jeho zániku, hoci v ustanoveniach Občianskeho zákonníka tento spôsob zániku záložného práva nie je výslovne uvedený. Len čo bolo záložné právo vykonané, zaniká aj vtedy, keď zabezpečovaná pohľadávka nebola uspokojená v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že záložné právo, ktoré bolo realizované priamym predajom kúpnu zmluvou zo dňa 20.1.2005, na základe ktorej bol napadnutým rozhodnutím Správy katastra S. č. I. XXX/XXXX zo dňa 25.1.2005 povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o., už v čase tohto (druhého) výkonu - realizovaného priamym predajom - v skutočnosti neexistovalo, pretože zaniklo už jeho výkonom - priamym predajom kúpnu zmluvou zo dňa 12.9.1995. Na základe tejto zmluvy bol rozhodnutím ešte bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správy katastra S. č. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.9.1995 povolený vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti MOBA-REAL, a. s. (neskôr s obchodným menom M-REAL, a. s.) bez ohľadu na to, či ním zabezpečená pohľadávka bola uspokojená. Následne nebolo žiadne ďalšie záložné právo na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, respektíve na zabezpečenie zaplatenia kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy zo dňa 12.9.1995 platne zriadené, t.j. nevzniklo. Vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX Katastrálny úrad v Žiline poukázal na skutočnosť, že na základe exekučného príkazu č. D. XXX/XXXX zo dňa 15.12.2005, doručeného Správe katastra Martin dňa 20.12.2005, bolo k týmto nehnuteľnostiam zriadené a dňa 20.12.2005 pod položkou výkazu zmien (ďalej len PVZ) č. XXXX/XX do katastra nehnuteľností na uvedený list vlastníctva zapísané exekučné záložné právo. Exekučné záložné právo nie je v pravom slova zmysle spôsobom exekúcie, pretože nevedie priamo k uspokojeniu pohľadávky, ale ide len o zabezpečenie práva oprávneného v tom zmysle, že ak dôjde k predaju nehnuteľnosti, bude nárok oprávneného uspokojený v poradí zriadenia záložného práva. Z uvedeného vyplýva, že exekučne záložné právo ako druh záložného práva prechádza v zmysle § 169 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) spolu s nehnuteľnosťou na nadobúdateľa. Vzhľadom na uvedené nebolo v právomoci Katastrálneho úradu v Žiline, ani v právomoci Správy katastra Martin po vyhovení predmetnému protestu prokurátora Okresnej prokuratúry S. č. K. XXXX/XX-X zo dňa 22.8.2006 a následnom zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.1.2005 reštituovať pôvodný stav práv evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX, pretože došlo k ďalšej právnej zmene, a to k zriadeniu a zápisu exekučného záložného práva, ktoré prechádza spolu s nehnuteľnosťou na nadobúdateľa. Katastrálny úrad v Žiline ako príslušný správny orgán ani z tohto dôvodu, t.j. že priamym predajom (kúpnu zmluvou zo dňa 20.1.2005) bolo druhýkrát realizované záložné právo, ktoré už v čase tejto druhej realizácie v skutočnosti neexistovalo, podanému protestu Okresnej prokuratúry Martin č. K. XXXX/XX-X zo dňa 22.8.2006 nevyhovel. Okrem uvedeného, na liste vlastníctva č. XXXX,

k. ú. S., boli po zápise vlastníckeho práva v celosti v prospech spoločnosti MISTA, s.r.o. na základe predmetným protestom prokurátora napadnutého právoplatného rozhodnutia Správy katastra Martin č. I. XXX/XXXX zo dňa 25.1.2005 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vykonané aj ďalšie zmeny.

3.8. Žalobca adresoval dňa 1.12.2010 žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. spôsobenú nesprávnym úradným postupom Správy katastra Martin, pričom v tejto žiadosti podrobnejšie uviedol skutkové aj právne skutočnosti (ako aj výpočet výšky škody k 30.11.2010), ktoré podľa jeho názoru preukazovali oprávnenosť žalovaného nároku. V žiadosti uviedol, že právo na náhradu škody mu vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/162/2008, ktoré mu bolo doručené dňa 15.1.2009 a ktoré ešte v ten istý deň doručil Správe katastra Martin spolu so žiadosťou o zápis vlastníctva nehnuteľností na list vlastníctva č. XXXX, a to na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/115/04-80 a právoplatného odstúpenia od kúpnej zmluvy ku dňu 1.6.2004. Napriek mnohým urgenciám Správa katastra Martin ku dňu 1.12.2010 nezapísala vlastníctvo na list vlastníctva č. XXXX, k.ú. S.. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/162/2008 sa stal rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 5C/115/04-80 právoplatný, žalobca preto považuje dátum 15.1.2009 za deň, kedy sa dozvedel, že mu vzniklo právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Správy katastra Martin. Nesprávny úradný postup Správy katastra Martin žalobca videl v nasledovných skutočnostiach: Správa katastra Martin dostala v septembri 2004 prehlásenie spoločnosti S. G., M..N.. v likvidácii, P.-S., IČO: 45 192 855, spoločnosti N. H. - P. O., Ostrava, IČO: 25 861 875 a spoločnosti UT TRADING /Cyprus/ o postúpení pohľadávky zo zmluvy o úvere z Moravia Banka, a.s., v likvidácii, Frýdek-Místek, IČO: 45 192 855 až po firmu UT TRADING, ktorá nie je ani podpísaná v tomto prehlásení. Namiesto toho, aby Správa katastra Martin toto fingované postúpenie pohľadávky nahlásila orgánom činným v trestnom konaní, zapísala fiktívneho záložného veriteľa na list vlastníctva č. XXXX, ktorý dňa 25.1.2005 realizoval vymazané záložné právo a za aktívnej spolupráce pracovníka zodpovedného za vklad zapísal na list vlastníctva č. XXXX ako nového vlastníka firmu MISTA, s.r.o., Žilina. Správa katastra Martin týmto závažným spôsobom porušila Správny poriadok, konkrétne § 3 ods. 1, 2 a 4, a najmä § 33 ods. 2 tohto zákona. Ak by Správa katastra Martin dodržala tieto ustanovenia zákona, nikdy by nemohlo dôjsť k neoprávnenému zápisu firmy MISTA, s.r.o. na list vlastníctva č. XXXX, ako ani k ďalším neoprávneným zápisom až po naposledy zapísanú firmu NOVALIS, s.r.o., Bratislava. Správa katastra Martin si podľa žalobcu pravdepodobne nevšimla, že S. G., M..N.., v likvidácii, P.-S., IČO: 45 192 855, a S. G., P.-S. - organizačná zložka zahraničnej osoby, Bottova 7, Žilina, IČO: 00 621 064, sú, resp. boli dve samostatné organizačné, ekonomické a právnické osoby, pre ktoré pri postupovaní pohľadávok platili ustanovenia § 526, 528, 529 a 530 Občianskeho zákonníka. Správa katastra Martin pri zavkladovaní kúpnej zmluvy č. I. XXX/XX zo dňa 25.1.2005 porušila § 31 ods. 1, 2 a 3 katastrálneho zákona, pretože nepreskúmala (ako jej to ukladá zákon) platnosť zmlúv o prevode pohľadávok z úverovej zmluvy a ani nepreskúmala oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou. Keby dala možnosť tak, ako jej to ukladá zákon, vyjadriť sa firme M-REAL, a.s., Martin, určite by sa dozvedela, že firma nemá žiadny záväzok z úverovej zmluvy, nepozná ani formu ani obsah zmluvy o záložnom práve č. I. XXX/XX a že 01.06.2004 došlo k odstúpeniu od kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XX, takže nemá ani právo predávať uvedenú nehnuteľnosť. Ak by správa katastra v zmysle zákona dala možnosť vyjadriť sa aj firme SAT, spol. s r.o., Martin, ktorej sa mala zmluva o úvere dotýkať, dozvedela by sa, že ku dňu odstúpenia od kúpnej zmluvy žiadna S. G., M..N.., Žilina neexistovala, bola vymazaná z obchodného registra, a že pohľadávky z nájomnej zmluvy k 01.06.2004 boli vyššie ako záväzok z úverovej zmluvy. Správa katastra Martin, keďže vedela o odstúpení od kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XX už v septembri 2004, kedy vydávala list vlastníctva č. XXXX pre Okresný súd Martin vo veci sp.zn. 5C/115/04, bola povinná vykonať zápis na list vlastníctva č. XXXX záznamom podľa § 34 ods. 1 a § 35 ods. 1 katastrálneho zákona. Pri zápise, po doručení právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/115/04-80, dňa 26.1.2006 nerešpektovala § 45 ods. 1 a § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. nerešpektovala, že obnovené vlastníctvo firmy SAT, spol. s r.o. (žalobcu) vzniklo už 1.6.2004, a nie až právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 5C/115/04-80. Správa katastra Martin, keď sa dozvedela o odstúpení od kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XX, mala v súlade s § 70 ods. 1 a 2 a § 71 ods. 3 katastrálneho zákona napísať na list vlastníctva č. XXXX poznámku, že údaje na liste vlastníctva nie sú dôveryhodné a nesmú sa používať.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 2, § 3, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, § 10, § 18 ods. 1, zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, 2 a 3, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 4, § 15

ods. 1, § 16 ods. 1 v znení účinnom od 1.1.2013, § 16 ods. 1 a 4 v znení účinnom od 1.1.2013, § 17 ods. 1, 2 a 3, § 27 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

5. Súd prvej inštancie argumentoval, že v konaní bolo preukázané, že žalobca predbežne prerokoval svoj nárok žiadosťou zo dňa 1.12.2010, listom zo dňa 19.5.2011 žalovaný reagoval na žalobcovu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle, že tejto žiadosti nemôže vyhovieť. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie skutočnej škody vo výške 1.825.873,- eur (v tejto časti žalobca vzal žalobu späť), ušlého zisku za obdobie 25.1.2005 do 26.1.2006 vo výške 75.952,- eur, ušlého zisku za obdobie od 29.5.2008 do 30.11.2010 vo výške 138.617,- eur a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- eur. Podotkol, že iba v tomto rozsahu a ohľadom titulov uvedených v tejto žiadosti sa žalobca následne mohol domáhať náhrady škody žalobou na súde a v rozsahu a ohľadom titulov, ktoré neboli predbežné prerokované so žalovaným, bol daný dôvod na zamietnutie žaloby. Súd prvej inštancie zdôraznil, že ak by aj na nesplnenie tejto zákonom stanovenej podmienky pri svojom rozhodovaní neprihliadal, nezmenilo by to nič na jeho závere o nedôvodnosti žaloby ako celku. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR zo dňa 16.4.1985 sp.zn. 4 Cz 110/84, nález Ústavného súdu SR zo dňa 13.2.2013 sp.zn. II. ÚS 165/2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.7.2021 sp.zn. 5Cdo/181/2019, z ktorej vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci orgánom verejnej moci si možno uplatniť len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej vzniklo aj právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nemohla dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech na jej úkor získal, a je povinný jej ho vydať, pričom dotknutá fyzická osoba alebo právnická osoba musí preukázať, že sa bez vlastného zavinenia nemohla domôcť vydania bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku, pričom tento ušlý zisk pozostával z ušlého nájomného za prenájom predmetnej nehnuteľnosti v období, keď žalobca nebol zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník týchto nehnuteľností. Medzi stranami pritom nebolo sporné, že predmetné nehnuteľnosti v tomto období využívali (prenajímali) tretie osoby, ktoré boli postupne zapísané v katastri nehnuteľností ako vlastníci týchto nehnuteľností, žalobca bol do katastra nehnuteľností zapísaný ako vlastník na základe rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/131/2014-415 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/48/2020-806 zo dňa 28.1.2021, pričom titulom nadobudnutia bola kúpna zmluva č. I. XXXX/XX. Súd prvej inštancie uviedol, že z uvedeného vyplýva, že žalobca bol vlastníkom sporných nehnuteľností po celý čas a tretie osoby využívali tieto nehnuteľnosti bez právneho titulu a žalobca sa v takom prípade mal primárne domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od týchto tretích osôb, a až v prípade, ak by sa žalobca nevedel bez svojej viny domôcť vydania bezdôvodného obohatenia, mohol by mu vzniknúť nárok na náhradu škody voči štátu. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa k tejto otázke vyjadril vo svojich podaniach zo 4.4.2017 a zo dňa 19.6.2020 v tom smere, že podal žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia na všetkých neoprávnene zapísaných vlastníkov, pričom niektoré spoločnosti už boli vymazané z obchodného registra a pri ostatných súdy požadovali zaplatiť súdny poplatok vo výške 6 %, na čo žalobca nemal zdroje, žalobca síce požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov avšak žiaden súd mu nevyhovel. Takéto všeobecné a najmä ničím nepreukázané tvrdenia žalobcu však podľa názoru súdu prvej inštancie nie sú v žiadnom prípade dostačujúce na preukázanie toho, že žalobca bez svojej viny nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento majetkový prospech na jeho úkor získal a je povinný mu ho vydať. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v takom prípade sa žalobca nemôže úspešne domáhať náhrady škody od štátu a v prejednávanej spore nebol preukázaný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to existencia samotnej škody. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal relevantným spôsobom ani výšku uplatneného ušlého zisku (vo výške 3.440.494,- eur), pričom zdôraznil, že žalobca v žalobe vychádzal z údajne dohodnutej výšky nájomného s nájomcami v rokoch 2003 a 2004, dôkazy o takto dohodnutom nájomnom však nepredložil. Takto vyčíslený ušlý zisk však podľa názoru súdu prvej inštancie nezodpovedá ekonomickej realite, keďže v ňom nie sú zohľadnené výdavky, ktoré by žalobca určite vynaložil, ak by predmetné nehnuteľnosti spravoval (energie, údržba a investície, poistenie, dane atď.). Súd prvej inštancie uviedol, že neskôr v priebehu konania výpočet ušlého zisku zmenil tak, že sa začal domáhať ušlého zisku za obdobie od 12.9.1995 do 22.3.2021 vo výške obvyklého nájomného za nebytové priestory v danej lokalite v meste Martin vo výške 8,70 Sk za 1 meter štvorcový na jeden deň, keďže celková plocha

nehnutelnosti mala byť o veľkosti XXXX metrov štvorcových, ušlý zisk podľa žalobcu predstavoval sumu 11.022,90 Sk denne, resp. 365,90 eur denne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto stanovený ušlý zisk však žalobca riadne nezdôvodnil a najmä nepreukázal jeho výšku relevantnými dôkazmi. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca spolu s podaním zo dňa 20.11.2014 (označeným ako zdôvodnenie ušlého zisku) predložil tri zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 20.11.2000, zo dňa 31.08.2006 a zo dňa 01.08.1998 a dodatok k zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 1.8.1998, tieto listiny však boli podľa názoru súdu prvej inštancie absolútne nedostatočné pre preukázanie skutočnej výšky ušlého zisku za celé žalobcom požadované obdobie (od 12.09.1995 do 22.03.2021). Žalobca navyše pri výpočte ušlého zisku opätovne nezohľadnil skutočnosť, že so správou nehnuteľností, resp. s jej podnikateľským využitím (napr. prenájmom nebytových priestorov) sú spojené nevyhnutné výdavky, ktoré by ako vlastník - správca nehnuteľnosti vynaložil a ktoré by znížili zisk z nájomného. Žalobca preto podľa názoru súdu prvej inštancie neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočnej výšky ušlého zisku. K rovnakému záveru dospel súd prvej inštancie aj vo vzťahu k žalobcom požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- eur, keďže skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom spôsobenej nemajetkovej ujmy boli nedostačujúce na to, aby mohol posúdiť, či žalobcovi patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch a v akej výške. Súd prvej inštancie podotkol, že tvrdenia žalobcu navyše neboli žiadnym spôsobom preukázané, preto skonštatoval, že vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v prejednávanom prípade žalobca nepreukázal existenciu (priamej) príčinnej súvislosti medzi tvrdenými nezákonnými rozhodnutiami, resp. nesprávnymi úradnými postupmi a vznikom škody, žalobca v tomto smere neprodukoval žiadne relevantné skutkové tvrdenia a na preukázanie existencie príčinnej súvislosti nenavrhol ani vykonanie žiadneho dôkazu. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno riešiť v civilnom sporovom konaní ako predbežnú otázku bez toho, aby toto rozhodnutie bolo pre nezákonnosť predtým zrušené príslušným orgánom (R 35/1977). Súd prvej inštancie uviedol, že v posudzovanej veci žalobca za nezákonné rozhodnutia označil viacero rozhodnutí katastrálneho úradu o povolení vkladu (záložného práva alebo vlastníckeho práva), avšak v zmysle § 6 zákona č. 514/2003 Z.z., resp. v zmysle § 4 zákona č. 58/1969 Zb. platí, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Podotkol, že civilný súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu, pričom otázku nezákonnosti rozhodnutia si nemôže vyhodnotiť sám ako prejudiciálnu otázku. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca pritom netvrdil a ani nepreukázal, že ním namietané právoplatné rozhodnutia katastrálneho úradu boli zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, takáto skutočnosť ani nevyplýva z vykonaného dokazovania, naopak, z vykonaného dokazovania sa súdu prvej inštancie javilo, že žiadne z týchto právoplatných rozhodnutí nebolo príslušným orgánom zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť, ani žalobcom predložené rozsudky civilných súdov nie je možné považovať za také rozhodnutia, ktoré by rušili alebo menili rozhodnutia katastrálneho úradu pre nezákonnosť. Čo sa týka námietok žalobcu o ničotnosti rozhodnutí, ktorých zrušenie alebo zmena sa nevyžaduje, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že ničotnosť týchto rozhodnutí v konaní preukázaná nebola. K námietkam žalobcu ohľadom viacero nesprávnych úradných postupov príslušného katastrálneho úradu, kde uviedol, že dňa 30.4.2009 podal na Okresný súd Martin žalobu vo veci sp.zn. 21C/19/2008 o vydanie veci, súd mu v tejto veci vyhovel a rozhodol o vydaní veci vlastníkovi, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2016 a katastrálny odbor jeho žiadosti o spätný zápis vlastníctva nevyhovel, čím podľa názoru žalobcu porušil jeho ústavné právo v pokoji užívať vlastný majetok, súd prvej inštancie uviedol, že sa zhoduje s právnym názorom žalovaného, že len výrok súdneho rozhodnutia môže byť podkladom na vykonanie zápisu do katastra nehnuteľností. Súd prvej inštancie poukázal na to, že ak súd rozhodol o vydaní (vypratání) veci, prejudiciálne posúdenie vlastníckeho práva nie je pre katastrálny úrad záväzné a katastrálny úrad na základe takéhoto súdneho rozhodnutia nemôže žalobcu zapísať ako vlastníka nehnuteľnosti, len výrok o určení vlastníckeho práva je spôsobilý na zápis do katastra nehnuteľností, prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia, pričom výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť (poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2017 sp.zn. 3 Cdo 115/2016). K námietkam žalobcu, že katastrálny úrad na základe osvedčenia o priebehu vykonania dobrovoľnej dražby zapísal do katastra nehnuteľností vlastnícke právo formou záznamu č. L. XXX/XXXX, a to napriek tomu, že vedel o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX, ako aj absolútnej neplatnosti zmluvy o záložnom práve č. I. XXXX, súd prvej inštancie uviedol, že katastrálny úrad vykonal záznam na základe notárskej zápisnice č. J. XXX/XXXX, J. XXXXX/XXXX, J. XXXXX/XXXX, ktorou bol osvedčený priebeh vykonania dobrovoľnej

dražby. Súd prvej inštancie zdôraznil, že v konaní o zázname podľa § 34 a nasl. katastrálneho zákona však katastrálny úrad skúma splnenie podmienok na vykonanie záznamu len z formálneho hľadiska a katastrálny úrad nie je oprávnený v konaní o zázname skúmať zákonnosť vykonania dobrovoľnej dražby, pričom v konaní pritom nebolo preukázané, že by táto dobrovoľná dražba bola súdom vyhlásená za neplatnú. Súd prvej inštancie uviedol, že sa stotožňuje takisto s názorom žalovaného, že katastrálny úrad nie je oprávnený posudzovať platnosť zmluvy, ak už na základe nej vklad povolil, ale posudzuje len platnosť tej zmluvy, ktorá mu je doručená s návrhom na povolenie vkladu. Súd prvej inštancie podotkol, že katastrálny úrad pri rozhodovaní o vklade vychádza z ustanovenia § 70 ods. 1 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého sa údaje katastra považujú za hodnoverné, ak sa nepreukáže opak, a že katastrálny úrad nemôže spochybňovať svoje predchádzajúce rozhodnutia o povolení vkladu, pokiaľ tieto neboli zrušené alebo zmenené, preto v takom prípade je jediným prípustným riešením žaloba na súd o určenie vlastníckeho práva (nie žaloba o neplatnosť prevodnej zmluvy, resp. žaloba o vypratanie nehnuteľnosti). K súvisiacej námietke žalobcu, že subjekt ". G. M..N.. P. S. a subjekt ". G. M..N.. Ž. (správne ". G. M..N.. P. S. - Q. L. L. Q., N. N. G. X, Ž.F., pozn. súdu) nie sú totožné právne subjekty, súd prvej inštancie uviedol, že sa s jeho právnym názorom nestotožňuje, keďže subjekt ". G. M..N.. Ž. bol organizačnou zložkou (podnikom) zahraničnej právnickej osoby ". G. M..N.. P. S. v zmysle § 7 ods. 2 v spojení s § 21 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorá nemala samostatnú právnu subjektivitu, ide teda o jeden subjekt práv a povinností, nie o dva samostatné právne subjekty. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca takisto namietal, že dňa 29.5.2008 pracovníčka správy katastra zodpovedná za vklad nezákonným spôsobom ho vymazala z listu vlastníctva č. XXXX a zapísala tam absolútne neplatnú kúpnu zmluvu č. I. XXXX/XXXX v prospech fiktívneho vlastníka SUAR, s.r.o., Žilina. K uvedenému súd prvej inštancie uviedol, že správa katastra rozhodla o vklade vlastníckeho práva na základe rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.07.2006 sp.zn. 10Sp/10/2006, ktorého právnym názorom bola správa katastra viazaná, v takom prípade nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe príslušnej správy katastra. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca poukazoval na to, že príslušná správa katastra ho nezapísala ako vlastníka predmetných nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 26.11.2011 č.k. 18Cb/277/2007-868, ktorým súd určil všetky kúpne zmluvy uzavreté po tom, čo žalobca stratil vlastnícke právo, za neplatné. Súd prvej inštancie sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že tento rozsudok nebol záväzný pre vydražiteľa - spoločnosť AVEC BUILDING, s.r.o., keďže táto spoločnosť nadobudla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam nie na základe kúpnej zmluvy, ale na základe príklepu na dobrovoľnej dražbe, pričom táto spoločnosť nebola účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 18Cb/277/2007. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca takisto nesúhlasil s tým, že správa katastra po tom, ako ho na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 13.10.2005 č.k. 5C/115/2004-80 dňa 26.1.2006 zapísala ako vlastníka na list vlastníctva č. XXXX, zároveň na tento list vlastníctva zapísala plomby, ktoré spochybňovali jeho vlastníctvo a odrádzali záujemcov od prenájmu jeho nebytových priestorov. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca tieto svoje skutkové tvrdenia žiadnym spôsobom nerozviezol a na preukázanie svojich tvrdení ani nepredložil relevantné dôkazy (okrem listov vlastníctva), preto v tejto časti neuniesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno. Žalobca ďalej namietal, že správa katastra mala po odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 1.6.2004 zapísať vlastnícke právo žalobcu záznamom, avšak tak neurobila, bol tiež toho názoru, že správa katastra mala v katastri nehnuteľností vyznačiť poznámku o tom, že údaje katastra nehnuteľností sú spochybnené. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že platným odstúpením od zmluvy sa zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti od začiatku zrušuje (ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak) a týmto zrušením zaniká právny titul, na základe ktorého nadobúdateľ získal vlastnícke právo k nehnuteľnosti, medzi účastníkmi je po zrušení zmluvy z hľadiska obligračných a vecnoprávných účinkov taký právny stav, ako keby k uzavretiu zmluvy nedošlo a vlastnícke právo prevodcu sa obnovuje zo zákona, pričom táto zmena sa do katastra nehnuteľností zapisuje záznamom. Súd prvej inštancie uviedol, že predpokladom takéhoto obnovenia vlastníctva prevodcu je však skutočnosť, že vlastníctvo dotknutej nehnuteľnosti nebolo pred odstúpením od zmluvy dobromyseľne nadobudnuté treťou osobou, ako aj skutočnosť, že o platnosti odstúpenia neexistuje spor, pričom existenciu sporu o platnosť odstúpenia od zmluvy musí správa katastra skúmať obligračne, a to jednak z dôvodu, že len platné odstúpenie od zmluvy vyvoláva príslušné právne účinky, ako i s prihliadnutím na závažnosť zásahu týchto účinkov do vlastníckeho, resp. vecnoprávneho stavu, pokiaľ vznikne spor o platnosť odstúpenia od zmluvy, ide o občianskoprávny spor, ktorý je oprávnený rozhodnúť jedine súd. Správa katastra teda nemôže vyznačiť stav pred odstúpením od zmluvy, ak už medzičasom došlo ku zmene vlastníka alebo ak o platnosti odstúpenia existuje spor. Čo sa týka namietaného nezapísania poznámky, súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 39 ods. 2 katastrálneho zákona platí, že správa katastra (okresný úrad)

z úradnej povinnosti vyznačí v katastri nehnuteľností poznámku o tom, že hodnovernosť údajov katastra o práve k nehnuteľnosti bola spochybnená, spochybnením hodnovernosti údajov katastra sa však rozumie len situácia, ak je v katastri nehnuteľností zapísané duplicitné alebo viacnásobné vlastníctvo nehnuteľnosti (porovnaj § 29 ods. 3 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 461/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam). Súd prvej inštancie uzavrel uvedené tým, že odstúpenie od zmluvy sa teda nepovažuje za spochybnenie hodnovernosti údajov katastra. Na záver súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nakoniec namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v zápise spoločnosti UT TRADING (CYPRUS) LIMITED ako záložného veriteľa do katastra nehnuteľností záznamom č. L. XXXX/XX na základe prehlásenia zo dňa 6.8.2004. Žalobca v žalobe tvrdil, že toto prehlásenie nebolo podpísané novým záložným veriteľom, vykonaným dokazovaním sa však preukázalo, že katastrálnemu úradu bolo predložené prehlásenie, v ktorom figuroval aj podpis riaditeľa spoločnosti UT TRADING (CYPRUS) LIMITED, t.j. podpis nového záložného veriteľa, nesporným faktom je však to, že príslušná správa katastra zapísala nového záložného veriteľa do katastra nehnuteľností záznamom napriek tomu, že predmetné záložné právo v tom čase už neexistovalo, keďže zaniklo realizáciou. Súd prvej inštancie argumentoval, že Katastrálny úrad v Žiline uviedol vo svojom rozhodnutí zn. I.-XX/XXXX-X. (K.) zo dňa 18.5.2007 (č. I. 30), záložné právo evidované v katastri nehnuteľností na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 18.2.1994 už bolo zrealizované priamym predajom, a to kúpnu zmluvou zo dňa 12.9.1995. Súd prvej inštancie zdôraznil, že výkon záložného práva je jedným zo spôsobov jeho zániku, hoci v Občianskom zákonníku tento spôsob zániku záložného práva nie je výslovne uvedený a len čo bolo záložné právo vykonané, zaniká aj vtedy, keď zabezpečovaná pohľadávka nebola uspokojená v celom rozsahu. Z toho podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že správa katastra mala toto záložné právo po jeho výkone vymazať z katastra nehnuteľností, resp. nemala vykonať zápis zmeny záložného veriteľa záznamom. Súd prvej inštancie uviedol, že nevymazanie záložného práva z katastra nehnuteľností po jeho realizácii a zápis nového záložného veriteľa do katastra nehnuteľností záznamom je preto možné vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup správy katastra. Súd prvej inštancie zopakoval, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu základných predpokladov vzniku práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, a to vznik a výšku škody (ušlého zisku) a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z uvedeného dôvodu tak súd prvej inštancie nemohol žalobe vyhovieť ani v tejto časti. Súd prvej inštancie zo všetkých vyššie uvedených dôvodov žalobu žalobcu (vo zvyšnej nezastavenej časti) ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, mal by preto proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania, keďže mu však v konaní žiadne trovy nevznikli (zo spisu mu žiadne nevyplývajú), súd prvej inštancie mu ich náhradu nepriznal.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, voči výrokom II. a III. v celom rozsahu. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že dňa 18.1.2021 podal návrh na zmenu petitu žaloby, ktoré súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy a ani písomne neoznámil a nezdôvodnil, prečo tak neurobil, preto túto skutočnosť považuje za odvolací dôvod v súlade s ustanovením § 365, ods. 1, písm. a), b) a ods. 2 CSP. Podľa žalobcu, zápis absolútne neplatnej zmluvy o záložnom práve I. XXX/XX zo dňa 10.5.1994 do tiarch na list vlastníctva žalobcu je porušením Ústavy SR, čl. 20, ods. 2, to znamená zásah do vlastníckych práv a porušenie jeho ústavného práva v pokoji užívať svoj vlastný majetok. Žalobca má za to, že návrh na zmenu petitu žalobného návrhu zo dňa 18.1.2021 bol oprávnený a jeho ignorovanie zo strany súdu prvej inštancie považuje za porušenie práv na spravodlivý rozsudok. Napádaný rozsudok žalobca považuje za mimoriadne hrubo nezákonný a až nepochopiteľný, vôbec nerozumie právnenému a skutkovému odôvodneniu rozsudku. Žalobca uviedol, že dňa 19.6.2020 poslal na súd prvej inštancie doplnenie žalobného návrhu o ďalšie skutočnosti, nakoľko vychádzal z názoru, ktorý dal Krajský súd v Bratislave v jeho rozhodnutí, kde konštatoval, že pravdepodobne nejde o nesprávny úradný postup zo strany žalovaného. Žalobca uviedol, že v tomto doplnení poukázal aj na Nález ÚS SR č. 30/95, ktorý je súčasťou rozsudku NS SR 2Sžo/14/2007 zo dňa 10.10.2007, tiež dodal, že vychádzal z právneho názoru ÚS SR vo veci I. ÚS 33/08-9 zo dňa 24.1.2008. Žalobca podotkol, že skutočnosti uvedené v doplnení žalobného návrhu zo dňa 19.6.2020, ako aj v ďalšom doplnení žalobného návrhu zo dňa 12.10.2020 ho viedli k tomu, že dňa 18.1.2021 dal návrh na zmenu petitu návrhu žaloby, ktorý nebol zobrať do úvahy.

Uvedené konanie súdu prvej inštancie preto považuje za nezákonné. Žalobca poukázal na skutočnosť, že jeho všetky následné stanoviská, napríklad podania zo dňa 15.3.2021, zo dňa 21.6.2021, zo dňa 26.10.2021, ako aj jeho stanovisko na súdnom pojednávaní dňa 17.2.2022 jednoznačne vychádzajú zo zmeneného petitu žaloby, preto má za to, že z jeho strany ako žalovaného ide o porušenie jeho ústavných práv. Žalobca v podanom odvolaní opätovne poukazuje na skutkové okolnosti, resp. svoje skoršie podania v predmetnej právnej veci a sumarizuje skutkový stav veci. K odôvodneniu súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v priebehu konania viackrát zmenil žalobu, pričom nešlo len o rozšírenie uplatneného práva, ale aj o podstatné zmeny a doplnenia rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, žalobca uviedol, že má právo počas súdneho procesu dávať pozmeňujúce návrhy žaloby podľa toho, ako sa vyvíjala dôkazná situácia a priebežné rozhodovanie súdov. Poukázal na to, že súd prvej inštancie si podľa jeho názoru nevšimol, že po vrátení medzitýmneho rozsudku zo strany Krajského súdu v Bratislave a konštatovaní súdov vo veci sp.zn. 18Cb/277/2007, 21C/19/2008 a 17Cb/131/2014, že kúpne zmluvy evidované na liste vlastníctva sú absolútne neplatné, sa zmenila dôkazná situácia natoľko, že o absolútnej neplatnosti kúpnych zmlúv už nebolo pochyb, a preto dôvod na podanie žaloby podľa zákona č. 514/2003 Z.z. pominul a bol právny dôvod na zmenu podanej žaloby za porušovanie ústavných práv žalobcu. Podotkol, že tento jeho návrh bol zo strany súdu prvej inštancie ignorovaný, čo považuje zo strany súdu prvej inštancie za porušenie jeho práv na spravodlivý rozsudok. Najviac poukázal na to, že k zmene petitu žaloby ho inšpiroval názor ÚS SR vo veci sp.zn. I. ÚS 33/08-9. K vzniku a vyčísleniu majetkovej ujmy žalobca uviedol, že návrh na náhradu škody si uplatnil v podanej žalobe zo dňa 2.6.2011, a to vo výške 3 068 969,- eur, ktorá pozostávala zo vzniknutého nároku na náhradu škody za majetok vo výške 1 825 873,- eur, nároku na zaplatenie ušlého zisku vo výške 243 096,- eur, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000,- eur. Následne poukázal na to, že škoda z ušlého zisku z nájomného za obdobie od 1.12.2010 do 31.05.2011 bola uvedená v prílohe č. 16 podanej žaloby. Uviedol, že toto vyčíslenie škody vychádzalo z vtedy poznaného stavu, kedy prišiel nezákonným postupom zo strany žalovaného o nehnuteľnosť v hodnote 1 825 873,- eur, ušlý zisk za obdobie od 1.12.2010 do 31.5.2011 vo výške 243 096,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000,- eur. Žalobca uviedol, že v období, kedy podával žalobu, mu súd prvej inštancie vo veci sp.zn. 18Cb/277/2007 zamietol žalobu o neplatnosti kúpnych zmlúv z dôvodu, že jeho spoločnosť nemá naliehavý právny záujem na výsledku sporu, nakoľko vraj správa katastra aj v prípade kladného výsledku sporu ho nezapíše na list vlastníctva, a teda nebude vlastníkom predmetných nehnuteľností. Podľa názoru žalobcu sa situácia radikálne zmenila tým, že Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, poukázal na novelizáciu zákona o katastri § 34, ods. 2, ktorý ukladá katastru vyznačiť stav pred týmto neplatným úkonom. Žalobca zdôraznil, že rozsudok vo veci sp.zn. 18Cb/277/2007 nadobudol právoplatnosť 27.6.2013, a preto dňa 1.7.2013 podal na súd ďalšie doplnenie žaloby na náhradu škody. Pri vyčíslení škody upustil od náhrady škody za stratu majetku a vyčísľil náhradu škody za ušlý zisk za obdobie od 12.9.1995, kedy ho žalovaný prvýkrát nezákonným spôsobom vymazal z listu vlastníctva, pričom ušlý zisk za obdobie od 12.9.1995 do 30.6.2013 predstavoval 2 407 943,- eur. Uviedol, že pri výške ušlého zisku vychádzal z obvyklého nájmu za nebytové priestory v danej lokalite mesta Martin, ktorý bol v tom období 8,70 Sk na 1 meter štvorcový, pričom celková plocha nebytových priestorov vhodná na prenájom bola 1 267 metrov štvorcových. Dodal, že pokiaľ by žalovaná strana alebo súd prvej inštancie spochybnil výšku ušlého zisku, požiadal v ďalšom doplnení žaloby na náhradu škody zo dňa 1.7.2013, aby súd prvej inštancie stanovil súdnych znalcov, ktorí by stanovili výšku spôsobenej škody. Žalobca podoťkol, že ani súd prvej inštancie a ani žalovaná strana nepožiadali o súdneho znalca, preto mal za to, že s uvedeným spôsobom výpočtu spôsobenej škody súhlasia a v ďalšom podaní zo dňa 20.11.2014 predložil zmluvy o nájme nebytových priestorov z rôznych priestorov za roky 1996 až 2008. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že takto vyčíslený ušlý zisk nezodpovedá ekonomickej realite, keďže v ňom nie sú zohľadnené výdavky, ktoré žalobca určite vynaložil, ak by predmetné nehnuteľnosti spravoval (energie, údržba a investície, poistenie, dane atď.). Dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že nájomná zmluva sa skladá z dvoch častí, a to nájomné za prenajatú plochu a nájom za služby spojené s nájmom t.j. spotreba elektriky, spotreba vody, spotreba tepla vyrobeného vo vlastnej kotolni, bežná údržba prenajatých priestorov, použitie výťahov, upratovanie priestorov a iné podobné činnosti. Dodal, že pokiaľ ho žalovaný nezákonným spôsobom zbavil vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nebolo potrebné platiť ani daň z nehnuteľnosti. Zároveň podoťkol, že za obdobie nezákonnej straty nehnuteľností nemal žiadnych zamestnancov a naopak musel vyplatiť odchodné vyše dvadsiatim zamestnancom spoločnosti, pričom ani konateľ spoločnosti si nemohol vyplatiť žiadnu mzdu, lebo nebolo z čoho. S konštatovaním súdu prvej inštancie, že z vyjadrenia žalobcu nie je možné zistiť, či sa domáhal od povinných subjektov vydania bezdôvodného obohatenia efektívnym spôsobom (riadne a včas) a či sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, žalobca uviedol, že s týmto konštatovaním

nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie podľa jeho názoru vychádza z nesprávneho posúdenia veci, že ide o nesprávny úradný postup. Podľa názoru žalobcu však ide zo strany žalovaného o porušovanie ústavných práv žalovaného, s ktorým nemajú fiktívni vlastníci nič spoločného, nakoľko oni neporušili jeho ústavné právo, ale porušil ich žalovaný, a preto aj náhrada škody musí smerovať podľa neho na žalovaného. Na základe uvedených skutočností žiada žalobca odvolací súd, aby mu priznal výšku ušlého zisku vo výške 3 440 494,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3 440 494,- eur odo dňa 2.6.2011 až do zaplatenia, tak ako je to uvedené v jeho poslednom návrhu žaloby. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal svojimi dôkazmi právny nárok na úhradu vzniknutej škody od žalovaného, považuje žalobca za nesprávny. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, kde dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania nemajetkovej ujmy uviedol, že s týmto názorom nesúhlasí, nakoľko z dôkazov, ktoré predložil jednoznačne vyplýva, že porušením našich ústavných práv odo dňa 10.5.1994 až po zápis jeho vlastníckych práv na list vlastníctva dňa 23.3.2021, dochádzalo k sústavnému poškodzovaniu jeho dobrého mena medzi podnikateľmi, ako aj obyvateľmi mesta Martin. Žalobca k odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie tvrdí, že podľa jeho názoru žalobca nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi tvrdenými nezákonnými rozhodnutiami, resp. nesprávnymi úradnými postupmi a vznikom žaloby, uviedol, že s týmto názorom nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho petitu žaloby. Žalobca podotkol, že upustil od tvrdení, že ide o nezákonné rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup a zákonnou formou, a to zmenou petitu návrhu zo dňa 18.1.2021. Ďalej podotkol, že jediným subjektom, ktorý porušoval jeho ústavné práva bol žalovaný, a ak by žalovaný dodržal Ústavu SR, nikdy by nedošlo k zapísaniu fiktívnych vlastníkov na LV č. XXXX, k. ú. S. a nikdy by nedošlo ani k žiadnej škode. To znamená, že ak by žalovaný nezapísal absolútne neplatnú zmluvu o záložnom práve do tiarch na jeho list vlastníctva, nikdy by nedošlo k žiadnej škode na ušlom zisku žalobcu. Podľa žalobcu v priebehu súdneho konania, bez pochybností dokázal, že jediným porušovateľom jeho ústavných práv počas celého priebehu odo dňa 10.5.1994 až do dňa 23.3.2021, kedy bola vyčíslená škoda, bol žalovaný. Podľa žalobcu niet žiadnych pochybností, že uniesol dôkazné bremeno poškodeného, ak by príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastane. Žalobca má za to, že bolo dokázané, že ide o príčinu, ktorá sa podieľala na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, preto žiada odvolací súd v súlade s ustanovením § 365, ods. 1, písm. h) CSP, aby uznal jeho odvolací dôvod. Žalobca uviedol, že k častiam súdneho rozhodnutia, kde súd prvej inštancie rozoberá zodpovednosť za škodu v súvislosti s nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím, sa vyjadrovať nebude, nakoľko sa to netýka ním navrhovaného petitu žaloby (porušenie ústavných práv). K odôvodneniu súdu prvej inštancie, že údajne ničotnosť týchto rozhodnutí v konaní preukázaná nebola, žalobca uviedol, že podľa jeho názoru absolútna neplatnosť, teda ničotnosť rozhodnutí bola dokázaná zo zákona, o čom svedčí aj konštatovanie absolútnej neplatnosti zavkladovaných kúpnych zmlúv v odôvodnení právoplatného rozsudku vo veci sp.zn. 18Cb/277/2007, keďže absolútna neplatnosť právnych úkonov nastala priamo zo zákona (ex lege) a pôsobí voči každému, takže každý sa jej môže dovolať. Na základe uvedených skutočností, žalobca žiada odvolací súd, aby jeho odvolacím dôvodom vyhovel v plnej miere, a aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu, a aby zaviazal súd prvej inštancie rozhodnúť v súlade so zákonom.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že ho nepovažuje za dôvodné, a že má za to, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Podľa žalovaného vzhľadom na rozsah odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a mieru detailu vo výklade právneho posúdenia zisteného skutkového stavu zo strany vo veci konajúceho a rozhodujúceho súdu nemožno súhlasiť so stanoviskom žalobcu, že tento rozsudku je nezrozumiteľný. Žalovaný má za to, že práve naopak, súd prvej inštancie svoje právne úvahy jasne a zrozumiteľne a vyčerpávajúcim spôsobom vyložil a vysvetli, a na podporu svojej argumentácie citoval, resp. poukázal na celý rad súdnych rozhodnutí a v nich prezentovaných stanovísk. Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom záveru, že žalobca nepreukázal relevantným spôsobom ani výšku uplatneného ušlého zisku, poukázal na skutočnosť, že podľa súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal, že bez svojej viny nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento majetkový prospech na jeho úkor získal a je povinný mu ho vydať. Žalovaný podotkol, že to znamená, že argumentáciu rozhodnutia súdu prvej inštancie v ods. 47 je potrebné vnímať v kontexte s ods. 46. Podľa žalovaného súd prvej inštancie správne a v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít konštatoval, že (v konečnom dôsledku) právo na vydanie bezdôvodného obohatenia má prednosť pred právom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa stanoviska súdu prvej inštancie ohľadom nemajetkovej ujmy, žalovaný uviedol, že aj existenciu nemajetkovej ujmy je potrebné riadne

preukázať, pričom dôkazné bremeno ohľadne preukázania nemajetkovej ujmy zaťažuje žalobcu, to znamená, že žalobca je povinný produkovať skutkové tvrdenia a navrhovať dôkazy na ich preukázanie. Inými slovami, žalobca, ak chce byť úspešný pri uplatnení práva na náhradu nemajetkovej ujmy, je povinný existenciu nemajetkovej ujmy preukázať. V tejto súvislosti považoval žalovaný za potrebné zdôrazniť, že aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je podmienený preukázaním nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a nemajetkovou ujmom. Žalovaný uviedol, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca existenciu nemajetkovej ujmy nepreukázal. Ohľadom príčinnej súvislosti v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu, žalovaný uviedol, že vzťah príčinnej súvislosti sa musí vždy posudzovať medzi konkrétnym nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci a vznikom škody, preto bolo teda povinnosťou žalobcu označiť konkrétne rozhodnutie alebo postup, ktorým mala byť škoda spôsobená. Podľa žalovaného predmetná odvolacia námietka žalobcu, preto nie je spôsobilá spochybníť vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím, resp. postupom orgánu verejnej moci a vznikom škody, ktorej náhrady sa žalobca domáhal. V tejto súvislosti ešte žalovaný dodal, že v konečnom dôsledku správnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadom otázky príčinnej súvislosti by bola relevantná, ak by žalobca preukázal nezákonnosť namietaného rozhodnutia alebo nesprávnosť namietaného postupu a existenciu škody, ktorej náhrady sa domáha, pričom žalobca nepreukázal minimálne existenciu škody. Žalovaný zdôraznil, že vzhľadom k tejto skutočnosti bolo v zásade nadbytočné zaoberať sa otázkou príčinnej súvislosti. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa ničotnosti namietaných rozhodnutí príslušného správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností, žalovaný uviedol, že nulitným aktom je správny akt, vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom, z ktorého nevznikajú žiadne právne následky, na rozdiel od aktu neplatného, pri ktorom sa uplatní prezumpcia jeho správnosti až do doby zrušenia a v predmetnom súdnom konaní nebolo preukázané, že by namietané rozhodnutia príslušného správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností mali takýto charakter, a preto dané rozhodnutia nemožno považovať za rozhodnutia ničotné. Vzhľadom na vyššie uvedené je podľa žalovaného zrejme, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že samotná skutočnosť, že predmetné právne úkony (prevodné zmluvy), na podklade ktorých katastrálny úrad vykonal vklad vlastníckeho práva a boli neskôr súdom určené za absolútne neplatné, nezakladá ničotnosť rozhodnutí katastrálneho úradu o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti ešte žalovaný dodal, že nie je možné zamieňať a ani spájať inštitút neplatnosti právneho úkonu, ktorý je inštitútom súkromného práva, a inštitút ničotnosti správneho aktu, ktorý je inštitútom verejného práva.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a s postupom podľa § 382 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože z hľadiska posúdenia žaloby dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým záverom a tieto aj správne právne posúdil.

9. V prejednávanej veci sa žalobca žalobou zo dňa 3.6.2011 domáhal v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci náhrady škody proti štátu, ktorá mu mala byť spôsobená primárne rozhodnutím Správy katastra S. o vklade zmluvy o zriadení záložného práva č. XXX/XXXX zo dňa 10.5.1994 k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, pre katastrálne územie S.. Základ nároku žalobca videl v tom, že štátny orgán na úseku správy katastra neskúmal platnosť záložnej zmluvy uzavretej dňa 18.2.1994 medzi žalobcom ako záložcom a záložným veriteľom S. G., M..N., IČO: 006 21 064, ktorou bol zaistený úver vo výške 15 000 000,- Sk v prospech žalobcu (záložcu) ako úverového dlžníka. O tejto záložnej zmluve bolo v rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 18Cb/277/2007 zo dňa 26.11.2011, právoplatný dňa 27.6.2013 prejudiciálne konštatované, že je pre absenciu písomnej formy, keďže nebola v mene spoločnosti žalobcu ako záložcu podpísaná zákonom predpokladaným spôsobom (za spoločnosť žalobcu právne konal len jeden z konateľov, hoci konať mali dvaja konatelia) absolútne neplatná. V dôsledku toho tento súd určil, že ďalšie zmluvy o prevode vlastníctva založenej nehnuteľnosti (konkrétne označené), ktoré sa uskutočnili na základe neplatnej záložnej zmluvy zo dňa 18.2.1994 sú neplatné.

10. Žalobca nedôvodne súdu prvej inštancie vytýka, že nezohľadnil jeho návrh zmeny petitu žaloby zo dňa 18.1.2021 (č. I. spisu - 669), ktorým mal žalobca svoj uplatnený nárok oprieť výlučne/len o porušenie základného občianskeho práva vlastníť majetok, chrániť majetok, práva na súdnu ochranu

a spravodlivé súdne konanie garantovaných Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských právach a základných slobôd.

11. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že predmetné konanie začalo za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku ďalej aj OSP). Podľa ustanovenia § 79 ods. 1 OSP musí byť zo žaloby zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Súd musí zo žaloby vedieť o čom má konať a rozhodnúť, pretože nesmie - s výnimkou prípadov uvedených v ustanovení § 153 ods. 2 OSP - účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Žalobca uvedie, rozhodujúce skutočnosti a čoho sa domáha vtedy, ak v žalobe presne, určite a zrozumiteľne označí (tak, aby to bolo možné z obsahu žaloby bez pochybností vyvodiť) skutkový základ veci a povinnosť, ktorá má byť žalovanému uložená rozhodnutím súdu, alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti. Ak žalobca požaduje peňažné plnenie, musí byť zo žaloby zrejmé aj to, akú sumu mu žalovaný má zaplatiť. Z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 17.6.2021 v spojení so zvukovou nahrávkou z tohto pojednávania je zrejmé, že súd prvej inštancie označené pojednávanie venoval ustáleniu skutkového základu a výšky predmetu tohto sporu, žalobcu poučil, že musí ohľadom uplatneného nároku uviesť skutočnosti, ktorými odôvodňuje svoj peňažný nárok. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť doplniť rozhodujúce skutkové tvrdenia na preukázanie žalobou uplatneného nároku v lehote do 30 dní, ktorú povinnosť žalobca splnil podaním zo dňa 23.6.2021 (č. I. spisu - 738 a nasl.). V tomto podaní žalobca uviedol skutkové tituly, pre ktoré žiada od žalovaného zaplatiť uplatnenú peňažnú istinu a súd prvej inštancie z obsahu tohto podania ustálil o akých nárokoch žalobcu má rozhodovať, žalobca konkrétne žiadal náhradu škody z dôvodu nezákonného vkladu zmluvy o zriadení záložného práva č. I. XXX/XX, nezákonného vkladu kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX, nezákonného vkladu kúpnej zmluvy č. I. XXX/XXXX, nezákonného postupu spočívajúceho v zápise plomby na list vlastníctva č. XXXX po tom, ako bol žalobca zapísaný na podklade rozsudku Okresného súdu Martin v konaní sp.zn. 5C/115/2004 ako vlastníak sporných nehnuteľností, nezákonného postupu spočívajúceho vo výmaze žalobcu z listu vlastníctva č. XXXX dňa 29.5.2008 a zápise neplatnej kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX v prospech spoločnosti SUAR, s. r. o., nezákonného vkladu kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX zo dňa 29.5.2008, nezákonného vkladu kúpnej zmluvy č. I. XXXXX/XXXX zo dňa 5.8.2008, nezákonného vkladu kúpnej zmluvy č. I. XXXX/XXXX zo dňa 15.10.2008, nezákonného zápisu zo dňa 7.3.2013 na list vlastníctva č. XXXX - osvedčenie o priebehu vykonania dobrovoľnej dražby, nezákonného postupu spočívajúceho v nevyhovení žiadosti žalobcu o spätný zápis vlastníckeho práva na podklade rozhodnutia vydaného Okresným súdom Martin v konaní vedenom pod sp.zn. 21C/19/2008.

12. O označenom podaní bolo za účasti žalobcu rozhodnuté na pojednávaní dňa 16.11.2021 ako o zmene žaloby spočívajúcej v podstatnom doplnení rozhodujúcich skutočností v znení podania žalobcu zo dňa 23.6.2021, voči ktorému procesnému postupu žalobca nevyslovil žiadne námietky. Súd posudzuje podanie podľa obsahu (§ 124 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, za účinnosti ktorého bolo podanie urobené), t.j. označenie podania stranou je irelevantné. Uvedené pre danú vec znamená, že súd prvej inštancie mal procesne ustálené o akom nároku žalobcu rozhoduje, teda že žalobca sa peňažného nároku voči štátu domáha zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle jeho podania zo dňa 23.6.2021.

13. Pokiaľ by základom žalobcom uplatneného nároku mal byť výlučne/len rozpor konania orgánu verejnej správy s ústavne garantovanými základnými právami, potom by posúdenie či boli porušené základné práva žalobcu patrilo Ústavnému súdu SR (článok 127 odsek 1 ústavy), ako nezávislému súdnemu orgánu ochrany ústavnosti (článok 124 ústavy), pretože do právomoci všeobecných súdov patrí rozhodovať len o porušení podústavných právnych noriem, kedy všeobecné súdy zohľadňujú dopad porušenia Ústavou SR zaručeného základného práva na nimi posudzovanú vec.

14. Z ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2004, a ktorým bol zrušený zákon č. 58/1969 Zb., vyplýva, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. Súd prvej inštancie správne právne posúdil, že uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť primárne výkonom záložného práva, ktoré vzniklo, bolo zavkladované orgánom správy katastra na základe zmluvy o záložnom práve v roku 1994, o ktorej bolo v rozhodnutí Okresného súdu Martin, sp.zn. 18Cb/277/2007 zo dňa 26.11.2011 prejudiciálne konštatované, že je neplatná, a ktoré sa stalo významným článkom

režazca ďalších následkov, podlieha pod právny režim zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, kedy platí, že aby mohla byť vyvodená zodpovednosť štátu za škodu musia byť kumulatívne splnené tri podmienky, a to existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaným nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Ak niektorý z týchto predpokladov chýba, zodpovednosť za škodu nemôže vzniknúť. Zodpovednosť štátu za škodu je zodpovednosťou objektívnou a nie je možné sa jej zbaviť. Nastupuje však len po splnení označených podmienok. V spornom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, musí každá zo sporných strán v závislosti od hypotézy právnej normy tvrdiť skutočnosti, na základe ktorých bude môcť súd rozhodnúť v jej prospech; tvrdené skutočnosti potom predeurčujú dôkaznú povinnosť.

15. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne konštatoval, že v konaní o nároku na náhradu škody zo zodpovednostného vzťahu štátu pri výkone verejnej moci leží na žalobcovi dôkazné bremeno o tom, že mu škoda skutočne vznikla. Odvolací súd zdôrazňuje to, na čo poukázal aj súd prvej inštancie, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR (napríklad uznesenie Ústavného súdu SR z 26. novembra 2009, sp.zn. III. ÚS 361/09, nález Ústavného súdu SR z 13. februára 2013, sp.zn. II. ÚS 165/2012, uznesenie Ústavného súdu SR zo 16. januára 2013, sp.zn. II. ÚS 17/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 16. apríla 1985, sp.zn. 4Cz/110/84, ktoré rozhodnutie bolo publikované pod č. 4/1987 vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Cdo/181/2019 zo dňa 15.7.2021) nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je zásadne nárokom subsidiárneho charakteru, podmienený tým, že poškodený sa nemôže nápravy domôcť inak, čo znamená, že štát je až posledným dlžníkom. Inými slovami povedané, ak poškodenému svedčí právo voči jeho dlžníkovi, ktoré môže uplatniť, nevzniká mu nárok na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci. Iba v prípade, že pohľadávku oprávnenému nie je možné ako priamy nárok uspokojiť, vzniká oprávnenému škoda spočívajúca v znížení majetku, alebo v ušlom zisku. Pre záver o faktickej nevyhnutnosti nárokov od priameho dlžníka, teda k preukázaniu vzniku škody, nie je nevyhnutné, aby žalobca najprv vymáhal svoju pohľadávku voči dlžníkovi v súdnom konaní a aby bol teda známy negatívny výsledok, ale je nevyhnutné preukázať tvrdenie, prečo je priama pohľadávka nevyhnutná, teda preukázanie nemajetnosti tejto osoby.

16. V konaní nebolo sporným, že od prvotnej zmeny vlastníctva založenej nehnuteľnosti túto mali v držbe, v užívaní tretie osoby, pričom žalobca v konaní tvrdil, že od týchto subjektov žiadal vrátenie istiny zodpovedajúcej majetkovému vyjadreniu užívania nehnuteľnosti v rozhodnej dobe. Z podania žalobcu zo dňa 6.4.2017 je zrejme, že voči prvému nadobúdateľovi vlastníctva založenej nehnuteľnosti spoločnosti M-REAL, a.s. Martin si žalobca uplatnil za účelom vydania bezdôvodného obohatenia zádržné právo (č. I. spisu - 491) a bolo preto pre vec podstatným zistenie ako s predmetmi zádržného práva žalobca naložil, v prípade vyhlásenia konkurzu na spoločnosť MISTA, s.r.o, od ktorej žalobca žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia žalobou na Okresnom súde Martin, vo veci sp.zn. 18Cb/228/2008 (č. I. spisu 492) bolo podstatným zistenie ako na túto skutočnosť žalobca zareagoval, pretože v takomto prípade mu škoda voči štátu mohla vzniknúť až vtedy, ak ním uplatnený nárok v rámci konkurzu nebol uspokojený. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie založenej nehnuteľnosti v období rokov 2008-2012 voči spoločnosti SUAR, s.r.o a S. O. (č. I. spisu - 495) vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 18Cb/145/2013 vzal žalobca späť, pričom z obsahu tohto podania nie je zrejme, že dôvodom späťvzatia je nemožnosť uspokojenia uplatneného nároku. Uvedené tvrdenia žalobcu nie sú objektívnymi dôkazmi o nemajetnosti dlžníkov, rovnako ako ani výzvy na plnenie voči ďalším dlžníkom spoločnosti AVEC BUILDING, s.r.o, a spoločnosti T-system, spol. s.r.o (č. I. spisu - 502-505), pretože z nich nie je možné vyzistiť, že voči žalobcovi tieto spoločnosti neplnili pre nemajetnosť. Pre nepreukázanie bezúspešnosti vydania bezdôvodného obohatenia žalobcom, ako podmienky vzniku nároku na náhrady škody z výkonu verejnej moci voči štátu nebolo potom vo veci rozhodujúcim faktické ustálenie výšky škody v podobe straty ušlého zisku (v strate nájomného z nehnuteľnosti) žalobcom navrhnutým znaleckým dokazovaním.

17. Podľa § 151b odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 10.5.1994 záložné právo vzniká na základe písomnej zmluvy, schválenej dedičskej dohody alebo zo zákona.

18. Podľa § 151b odsek 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 10.5.1994 záložné právo vzniká, ak ide o nehnuteľnosť, vkladom do katastra nehnuteľností.

19. V prejednávanej veci bolo súdom prvej inštancie zistené, že záložná zmluva zo dňa 18.2.1994 bola právoplatným rozhodnutím Správy katastra Martin zavkladovaná a tým boli podľa ustanovenia § 151b odsek 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vkladu splnené predpoklady pre vznik záložného práva. Z vyššie citovaného ustanovenia § 151b OZ vyplýva, že pri zriadení záložného práva na základe zmluvy je potrebné rozlišovať právny dôvod nadobudnutia záložného práva a právny spôsob jeho nadobudnutia. I keď zo zmluvy vznikajú ich účastníkom práva a povinnosti, k vzniku záložného práva podľa záložnej zmluvy ešte nedochádza, vznik záložného práva totiž nastáva až účinnosťou záložnej zmluvy, k čomu dochádza jej vkladom do katastra nehnuteľností. Podľa právnej úpravy účinnej ku dňu uzavretia a zavkladovania záložnej zmluvy vznikalo k nehnuteľnostiam záložné právo nielen podľa platnej záložnej zmluvy, ale aj na základe neplatnej záložnej zmluvy, ak vec bola odovzdaná záložnému veriteľovi a ten ju prijal v dobrej viere, že záložca je oprávnený vec založiť (§ 151d odsek 1 OZ v znení ku dňu vkladu záložnej zmluvy). Z tohoto právneho stavu vyplýva, že určenie neplatnosti záložnej zmluvy, ešte neznamená, že podľa takejto zmluvy záložné právo nemohlo vzniknúť. Vyslovenie neplatnosti záložnej zmluvy, v podmienkach danej veci dokonca len prejudiciálne (zaväzujúca je len výroková časť rozhodnutia súdu), nepotvrďuje právny vzťah vzniku záložného práva, ale len danú záložnú zmluvu. I keď správa katastra mala pri svojom rozhodovaní skúmať právny titul, na základe ktorého záložca (žalobca) pre účely získania úverovej istiny dal nehnuteľnosť do zálohy, nemá opomenutie správy katastra v tomto smere, respektíve správnosť/nesprávnosť vyhodnotenia právneho charakteru záložnej zmluvy, keď iba v prípade obchodného vzťahu pri hodnote vyššej ako 1 000 000,- Sk (33 193,92 eur) v mene spoločnosti žalobcu mali konať dvaja konatelia, určujúci význam, pretože z postupu správy katastra pri rozhodovaní o vklade záložnej zmluvy nie je možné usudzovať na dobrú vieru záložného veriteľa, predmetný postup nevypovedá nič o tom, ako záložný veriteľ pri uzatváraní záložnej zmluvy postupoval (mal postupovať).

20. Nie je preto správny názor žalobcu, že už z prejudiciálneho určenia neplatnosti záložnej zmluvy je možné nepochybné vyvodiť aj neexistenciu záložného práva, a tým nezákonnosť rozhodnutí správy katastra spojených so vznikom označeného záložného práva, respektíve že vklad zmluvy o zriadení záložného práva I. XXX/XX na príslušný list vlastníctva dňa 10.5.1994 je nulitný právny úkon. Nulita alebo ničotnosť právneho úkonu je dôsledkom vady, ktorá spôsobuje, že právny úkon neexistuje, teda chýba niečo, čo by bolo spôsobilé dotknúť sa právnej sféry fyzickej alebo právnickej osoby, takéto rozhodnutie je postavené na úroveň nezákonného rozhodnutia. V podmienkach danej veci, ale súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že rozhodnutie Správy katastra Martin o vzniku záložného práva podľa záložnej zmluvy žalobcu ako záložcu a záložného veriteľa S. G., M..N., zo dňa 18.2.1994 nie je ničotným právnym úkonom a odvolací súd na argumentáciu súdu prvej inštancie odkazuje (bod 54 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie). Uvedené pre danú vec znamená, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je potrebné splniť zákonnú požiadavku zrušenia, respektíve určujúceho vyslovenia nezákonnosti rozhodnutia o vzniku záložného práva podľa zmluvy o zriadení záložného práva I. XXX/XX, zapísané na list vlastníctva XXXX, k. ú. S. dňa 10.5.1994, ktorá podmienka splnená nebola. Neobstojí ani argumentácia žalobcu, že správa katastra nesprávne pristúpila k zápisom vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov, respektíve rozsudkov súdov alebo notárskej zápisnice vo vzťahu k spornej nehnuteľnosti, pretože rozsudky súdov znejúce na neplatnosť zmlúv, či už kúpnych alebo aj záložných, nie sú listinami potvrdzujúcimi právny vzťah. Do katastra nehnuteľností sa nezapisujú samotné zmluvy, zapisujú sa či už vkladom alebo záznamom alebo naopak výmazom právne vzťahy. V ďalšom odvolací súd odkazuje na správnu vyčerpávajúcu argumentáciu súdu prvej inštancie (body 55-62 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie).

21. V prípade, že by aj v danej veci bolo možné dospieť k záveru, že zo strany správy katastra došlo k nezákonnému rozhodnutiu, odvolací súd poukazuje na to, že toto rozhodnutie by bolo len jednou z príčin, ktorá mohla viesť k vzniku škody. Je bežné, že sa kauzálneho deja zúčastňuje viac skutočností, ktoré vedú k vzniku škody. Medzi takýmito skutočnosťami je však potrebné identifikovať právne relevantnú príčinu vzniku škody. Z celého reťazca všeobecnej príčinnej súvislosti (v ktorom každý jav má svoju príčinu, zároveň však je príčinou iného javu) treba sledovať len tie príčiny, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Musí ísť o skutočnosti podstatné, bez ktorých by k vzniku škody nedošlo. Ak zostala pôvodná škodová udalosť tou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo, príčinná súvislosť sa neprerušuje. Podľa teórie príčinnej súvislosti je príčinná súvislosť daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností dôsledkom protiprávneho úkonu alebo škodovej udalosti. Súčasne sa musí preukázať, že škoda by nebola nastala bez tejto príčiny. Záložné právo slúži

na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že v prípade ich riadneho a včasného nesplnenia je záložný veriteľ oprávnený domáhať sa uspokojenia zo založenej veci. Namietanou záložnou zmluvou zo dňa 18.2.1994 bola zabezpečená pohľadávka veriteľa S. G., M.. N.. voči žalobcovi ako dlžníkovi zo zmluvy o úvere reg. č. XXX/X/XXX/S/XX zo dňa 21.6.1993 (č. I. spisu 6, 374, 376), a preto škoda v podmienkach danej veci by bola spôsobená prvotne tým, že žalobca si povinnosti úverového dlžníka riadne neplnil, pokiaľ by žalobca dodržal podmienky úverovej zmluvy neboli by dané podmienky pre výkon záložného práva.

22. V preskúmanom prípade teda neboli splnené predpoklady pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu k požadovanej nemajetkovej ujme odvolací súd, aj keď s ohľadom na vyššie uvedené je posúdenie záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k zadosťučineniu bezpredmetné, poukazuje na to, že primerané zadosťučinenie sa poskytuje za vzniknutú ujmu nemajetkovej povahy, nie už v dôsledku existencie nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia. Inak povedané, aby mohlo byť poskytnuté zadosťučinenie je potrebné, aby poškodený tvrdil a aj preukázal, že mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia vznikla ujma nemajetkovej povahy, teda musí v konaní pred súdom prvej inštancie predniesť tvrdenia o tom, v čom táto ujma spočíva a navrhnúť príslušné dôkazy podporujúce tieto tvrdenia. Výsledky dokazovania v preskúmanej veci nedávajú podklad pre prijatie záveru o splnení týchto procesných povinností žalobcom. Žalobca v odvolaní nemajetkovú ujmu odvodzoval od poškodenia jeho dobrého mena medzi podnikateľmi a obyvateľmi mesta Martin, k čomu odvolací súd prednáša, že ide o argumentáciu novú, v konaní dovtedy neprednesenú, ktorú ale mohol žalobca uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, keďže tak ale neurobil, je tento prostriedok procesnej obrany ako novota v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. c) CSP neprípustný.

23. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé zvrátiť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v preskúmanej veci a odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok, vo výroku ktorým žalobu v vo zvyšku zamietol vrátane súvisiaceho, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého, výroku o náhrade trov konania postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému náhradu trov konania odvolací súd nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Ak strane podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 základných zásad Civilného sporového poriadku, ktorý upravuje procesnú ekonomiu súdneho konania, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).